

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24

Utgitt 28 juni

1935

Skriv frå Landbruksdepartementet.

15 juni.

I medhald av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk — jfr. kongeleg resolusjon av s. d. — har Landbruksdepartementet 15 juni 1935 fastsett fylgjande fredningsfyresegner for fisket i Ål herad, Buskerud fylke:

1. Bruk av ljøster og alle slags bundne reidskap som i våt tilstand held mindre enn 40 mm millom knutane og likeso sløer, teinor og liknande innretningar med mindre avstand millom spilone enn 40 mm er heilt forbode, med undantak for hovudvassdraget frå Goldelet til Holdelet med Tingvollfjorden, Uppsjø og Strandafjorden og Votna med Vassfjorden upp til Skarsgard-brui, der minste storleiken på maskone skal vera 35 mm for bundne reidskap i våt tilstand.

2. For Strandafjorden — å rekna ned til den gamle kverndammen ved Vangen — og for hovudvassdraget frå Strandafjorden upp til grensa mot Hol skal dessutan desse reglane gjelda:

- a. Bruk av oter er heilt forbode.
- b. All fising er forbode i tidi frå og med 25 august til og med 25 september.
- c. Bruk av not er forbode i tidi frå og med 5 til og med 11 mai.
- d. Det er forbode å bruka net som er lenger enn 20 meter, og heller ikke må det vera meir enn 6 net i ei lina, slik at lengda vert meir enn 120 meter. Millom kvart net eller ei slik netlina og noko anna net skal det vera ein fråstand av minst 10 meter i kvar retning.

3. For Tingvollfjorden frå innfallsoset til utfallsoset gjeld same reglane som fastsette for Strandafjorden i punkt 2, a og b.

4. I Vassfjorden med elvi upp til Skarsgardbrui og ned til Thoen sag skal all fising vera forbode frå og med 25 august til og med 20 september.

15 juni. 5. Reglane i punkt 1, med undantak som nemnt, gjeld for alle elver, bekkjer, vatn og tjonner innan grensone for Ål herad. I vatn og elvestrok i grensa mot andre herad, eller der fiskeretten ikkje heilt høyrer Ål til, skal dei reglane som er nemnde i punkt 1 berre gjelda når det er liknande reglar i naboheradet.

6. Desse reglane tek til å gjelda 1 januar 1936 og skal gjelda inntil vidare, likevel ikkje lenger enn ut året 1940. Dei reglane som gjeld maskestorleiken på bundne reidskap, gjeld frå 1 januar 1938. Til den tid gjeld den noverande maskevidd.

7. Bryt nokon desse reglane, er dei straffskuldige.

15 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Gjerpen herredstyre, Telemark fylke, i møte 5 juni 1935 vedtatte bygningsvedtekter for Gjerpen bygningsdistrikt, sålydende:

Ad kap. I. § 1.

Grensene for Gjerpen bygningsdistrikt er som fastsatt ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 13 september 1930.

Ad kap. II. § 13.

Bygningsrådet for Gjerpen bygningsdistrikt skal bestå av lensmannen, helserådets ordfører og 3 av herredstyret valgte medlemmer.

Ad kap. III. § 23 b.

I Gjerpen bygningsdistrikt skal anvendes åpen bebyggelse med undtagelse i strøk som ved eventuell vedtagelse av byplan blir bestemt til industristrøk eller rekkebebyggelse.

Ad kap. III. § 26 h.

Som regel må ingen bygning gis mer enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. Undtagelse fra denne regel kan i særlige tilfelle tilstås av bygningsrådet for murbygninger, dog kan der ikke tillates opført høiere bygninger enn 3 etasjer, men uten beboelse på loftet.

Ad kap. III. § 26 i.

Ingen tomt må bebygges før der foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling, og i tilfelle for det med dette naturlig tilstøtende kvartaler.

Ingen tomt for boligbygning må bebygges med mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet innenfor den regulerte byggelinje.

Fra denne bestemmelse har rådet adgang til å gjøre innrømmelser.

A d kap. V. § 48 1—3—4—5.

15 juni.

Bebyggelse av tomt må ikke finne sted, medmindre der til tomten fører oparbeidet og godkjent adkomstvei eller gate, i tilfelle forsynt med kloakk. Det kan dog ikke kreves at adkomstveien (gaten) skal oparbeides i større bredde enn 8 m, heri innbefattet fortau.

Fra denne bestemmelse kan formannskapet tilstede undtagelse. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte sig til på forlangende av kommunen å oparbeide godkjent gate inntil 8 m bredde.

Når ny gate oparbeides av kommunen, skal grunneierne som opfører eller som etter denne vedtekts ikrafttreden har opført bygning mot gaten, erstatte kommunen dens utlegg til oparbeidelse av gaten, dog ikke mer enn halvparten av utgiftene ved oparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 15 m og ved nedlegning av kloakk av inntil 305 m/m diameter.

Med betegnelsen «oparbeidelse av gaten» forstås oparbeidelse av gate og i tilfelle fortau etter de av herredstyret for vedkommende gate bestemte profiler.

Såfremt gaten kun kan bebygges på en side, skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i forannevnte ledd omhandlede utgifter, som altså blir å utrede av grunneierne på den bebyggede side av gaten.

De samme regler gjelder også når eldre vei inngår i regulert gate.

Erstatningsbeløpene fordeles mellom grunneierne efter lengden av hver tomts linje til gaten — målt langs reguleringslinjen. Ved fordelingen blir den gatestrekning som samtidig oparbeides å betrakte som en enhet.

For øvrig gjelder for betaling av erstatningsbeløp vedkommende gateoparbeidelse de samme regler som under § 46—3 er bestemt for erstatning vedkommende gategrunn.

Den grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til gaten, men bare har adkomst til samme, kan pålegges å delta i utgiftene i et forhold som avgjøres ved skjønn optatt på kommunens bekostning, dog således at dette ikke kommer til å stå i misforhold til den verdiforøkelse som hans eiendom opnår ved gateoparbeidelsen.

A d kap. VII. § 57.

Hvad som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer, skal også gjelde ved bygsel- og feste-brev.

For opmålings- og kartforretninger betales efter følgende regulativ:

15 juni.	Til og med	50 m ²		kr. 8.—
»	»	200 »		» 12,—
»	»	500 »		» 16,—
»	»	800 »		» 20,—
»	»	1100 »		» 23,—
»	»	1400 »		» 26,—
»	»	1700 »		» 29,—
»	»	2000 »		» 32,—
Hertil legges for hver overskytende 500 m ² til og med 5000 m ²				» 5,—
»	»	—»— 1000 »	» » »	» 2,—
og senere	»	—»— 1000 »		» 1,—

I denne betaling der erlegges når målebrevet (eventuelt inkludert skylddeling) er ferdig, er iberegnet utlegg til håndlangere, godtgjørelse for instrumenthold samt for målebrevet som inneholder forretningens beskrivelse med kart (tegning). Målebrevet utgjør en bekreftet utskrift av protokollen.

Utføres skylddeling i forbindelse med kartforretning, tilkommer de to kartvidner godtgjørelse som for skylddelingsmenn bestemt.

For tinglysningsgjenpart, papir og porto erlegges ialt kr. 4,00.

For fremmøte til begjært kartforretning som ikke kan fremmes av årsak som administrator ikke er skyld i, betales kr. 10,00.

For gjenpart av tidligere avholdt kartforretning betales $\frac{1}{5}$ av de foran for selve kartforretningen bestemte gebyrer.

For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal betales kr. 5,00.

Ad kap. VIII. § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker og ingen eldre bygning innredes eller tas i bruk til dette øiemed (jfr. bygningslovens §§ 104 og 105) uten at det er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Det samme gjelder om bygning bestemt til opphold for dyr. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

Ad kap. VIII. § 62.

For at grunnstykker utenfor regulert strøk skal kunne bebygges må de enten være beliggende ved en for offentlig ferdsel bestemt vei eller være tilknyttet sådan ved en av bygningsrådet godkjent adkomst. Forsåvidt denne ikke tilhører den byggende, skal den være ham varig sikret ved tinglyst erklæring fra eieren, eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Ad kap. VIII. § 63—2.

Efter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og helse-
rådet kan Gjerpen formannskap forby, at gassverk, cellu-

losefabrikk, fabrikker for tilvirkning av benmel, kruttmøller 15 juni. og lignende anlegges innen bygningsdistriktets område.

Ad kap. VIII. § 66.

I strøk for åpen villamessig bebyggelse kan bygningsrådet tillate at bygningene trekkes lengere inn på tomten enn byggelinjene angir.

Ad kap. VIII. 1ste avsnitt § 75

og 2net avsnitt § 115.

Som regel må hverken mur- eller trebygning opføres i mindre avstand fra nabogrense enn svarende til bygningenes halve høide regnet til høieste punkt av den mot nabo vendende vegg, dog minst 4 m. Avstanden regnes fra bygningens vegg over soklen, medmindre bygningsrådet i spesielle tilfelle finner en annen fremgangsmåte nødvendig.

For større komplekser av trebygninger kan bygningsrådet kreve større avstand så vel fra nabogrense som mellom bygningene innbyrdes enn foran bestemt. På samme tomt skal avstanden mellom bygningene ikke være mindre enn halvparten av bygningenes samlede høide med 8 m som minste mål. Undtagelse fra ovennevnte bestemmelse kan tillates av bygningsrådet. Hvor det gjelder avstand til nabo må dennes erklæring innhentes forinnen avgjørelse treffes. For trebygningers vedkommende kan undtagelse fra avstandsbestemmelsene kun tillates på betingelse av at den samlede bebyggelse ikke overstiger 250 m².

Bygningsrådet kan tillate at naboer opfører sammenhengende uthusbygninger i grensen på betingelse av at de opføres samtidig og med harmonisk enhetsvirkning og at de ikke forandres uten bygningsrådets samtykke. De trufne bestemmelser skal tinglyses på vedkommende eiendom.

Uthus må ikke opføres uten efter bygningsrådets nærmere bestemmelse.

Ad kap. VIII. § 97—2.

Snefangere og stiger for brandvesenet skal, hvor bygningsrådet finner det påkrevet, anbringes på tak i den utstrekning og av materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

Ad kap. VIII. § 98.

Enhver bygning skal forsynes med tak- og avløpsrenner som så vidt mulig tilknyttes bygningens kloakk.

Ad kap. VIII. § 116.

For de til gårdsbruk, gartnerier og hønserier nødvendige uthusbygninger, stall, fjøs, låve og lignende som har en avstand av minst 50 m fra nabogrense og minst 15 m fra midte av vei åpnet for almindelig ferdsel, kan bygnings-

15 juni. rådet med helserådets samtykke helt eller delvis frita for bestemmelsene i bygningslov, vedtekter og forskrifter.

Bygningsrådet kan tillate at der ved våningshuser tilhørende gårdsbruk utføres hovedreparasjoner og mindre til- og påbygninger uansett husenes innbyrdes avstand og størrelse, men for øvrig etter bygningslovens bestemmelser.

Ad kap. VIII. 4de avsnitt § 119.

I de strøk som blir bestemt til industrianlegg kan til- lates opført åpne eller lukkede skur av tre i en etasje med en høide til mønet av inntil 6 m og med en grunnflate av inntil 250 m². Sådanne skur skal ha en avstand fra nabo- grense av minst 3,0 m og fra annen bygning på samme tomt av minst 6 m.

Ad kap. X. § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av byg- ningsrådet godkjent fagmann, som er ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse. Godkjennelsen kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet, hvis vedkommende viser sig ikke å opfylle de krav som må stilles til pålitelighet og duelighet.

Ad kap. X. § 144.

For behandling av bygningsanmeldelser m. v. erlegges gebyr efter følgende regulativ:

Ved innsendelse av bygningsanmeldelse betales .. kr. 4,00

For tilsyn med byggearbeidets utførelse og med- delelse av den fornødne attest erlegges for nye bygninger for en etasjes høide med bebygget grunnflate:

av inntil 25 m ²	»	5,00
» » 50 »	»	10,00
» » 100 »	»	20,00
» » 150 »	»	30,00
» » 200 »	»	40,00
og derover for hver 100 m ² et tillegg av	»	20,00
altså for 300 m ²	»	60,00
» » 400 »	»	80,00
» » 500 »	»	100,00

For hver følgende etasje tillegges $\frac{1}{4}$ av hvad der er bestemt for en etasje.

Ved påbygning og underbygning beregnes kun for den eller de etasjer der tilføies, og er der kun del av etasje, be- tales efter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye huser.

For lukkede og åpne skur beregnes $\frac{1}{4}$ av det i § 2 ansatte gebyr.

For tilsyn med opførelse av røkepipe eller kanal i eldre 15 juni. bygning erlegges kr. 4,00.

For tilsyn med enhver bakerovn, varmeapparat og dampkjel i gammel bygning erlegges kr. 10,00.

Gebyrene beregnes av formannen i bygningsrådet og påføres vedkommende attest eller dokument. Betalingen skjer ved overleveringen.

Ad kap. XI. § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avlevering av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også for sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

Ad kap. XI. § 150.

Ubebyggede tomter skal holdes i ryddig og ordentlig stand efter bygningsrådets påvisning.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

18 juni.

I medhold av margarinloven av 24 juni 1931 § 7 og kongelig resolusjon av 25 september s. å. fastsettes følgende endring i § 3 i de av departementet under 10 juli 1934 utferdigede regler om innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin:

«Tilsetningsmengden beregnes og fastsettes i forhold til hvert 100 kg ferdig margarin (iberegnet smør) som er utlevert fra fabrikken, fratrasket den mengde margarin som er kommet tilbake til fabrikken i retur eller utført til annet land, og således at vedkommende fabrikant eller importør skal godtgjøre å ha innkjøpt og forbrukt den mengde norsk smør som er bestemt å skulle tilsettes margارينen.

Tilsetningsmengden må være iblandet for hver måned, således at det ikke må være underskudd av smør ved utløpet av hver måned. Hvis det derimot innen en måned er forbrukt mere smør enn det efter reglene skal tilsettes, kan overskuddet overføres som saldo for næste måned.

Fabrikker og importører er pliktige til å innsende månedlige opgaver til Margarinkontrollen, Landbruksdepartementet, over mengden av den margarin iberegnet smør som tilsetningsmengden i henhold til ovenstående bestemmelser skal beregnes av, samt mengden av innkjøpt og forbrukt norsk smør.

Opgaven avgis av fabrikkene i forbindelse med den i Regler om margarinavgift § 7 nevnte erklæring (skjema 1). Importører avgir opgaven ved utløpet av hver kalendermåned.

Den mengde norsk smør som fabrikker eller importører tilpliktet å innkjøpe og bruke pr. 100 kg ferdiglavet margarin, fastsettes ved særskilt underretning fra departe-

18 juni. mentet og skal meddeles minst 3 dager før bestemmelsen trer i kraft.

Bestemmelsen trer i kraft fra og med 1 juli 1935.»

18 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 28, jfr. 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Trondheim bystyre i møte 9 mai 1935 vedtatte omregulering av kvartalet Søndre gate, Thomas Angells gate, Apotekerveiten og Dronningens gate i Trondheim.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes som gjeldende inntil videre den av bystyret i samme møte vedtatte bygningsvedtekt i forbindelse med ovennevnte regulering.

Bygningsvedtekten lyder så:

Gesimshøiden settes til 18 m mot Søndre gate, Thomas Angells gate og Dronningens gate. Denne høide kan gjenneføres 15 m innover Apotekerveiten fra de to sistnevnte gater. Mot veiten for øvrig bygges til 9,0 m høide med takterrasse. Over hovedgesims tillates opbygg av 3 m høide og 3 m tilbaketrekning fra gesimsens forkant mot Dronningens gate, Søndre gate og Thomas Angells gate samt mot Apotekerveiten i 15 m dybde. Taket skal være flatt. Opbygg over 9-metersgesimsen mot Apotekerveiten kan tillates, men må ikke gå utenfor det av bygningschefen fremlagte profil.

20 juni. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

I anledning av en mellom Norge og Hellas avsluttet overenskomst av 9 november 1933 angående betalingene i vareutvekslingen mellom de to land og med hjemmel i lov om betalingsutjevning av 31 mai 1935 nr. 2 har Finansdepartementet truffet følgende

Bestemmelser angående betaling av greske varer som innføres til Norge m. v.

§ 1. *Betaling for greske varer og enhver annen kommersiell fordring som opstår som følge av kjøp av greske til Norge importerte varer, skal utelukkende skje i franske francs på en i Norges bank for den greske nasjonalbank i den anledning opprettet konto.*

Har et norsk firma forpliktet sig til betaling i en annen myntsort enn franske francs, skal der innbetales et beløp i franske francs som motsvarer den skyldige sum efter en omregningskurs som fastsettes av Norges bank.

Enhver, som innfører varer fra Hellas enten direkte eller gjennom et annet land, er pliktig til å meddele tollvesenet og

Norges bank de opplysninger, som disse finner nødvendige 20 juni. ved avgjørelsen av, om varen inngår under bestemmelsene i foregående ledd.

§ 2. Betaling til Hellas som ikke skal skje på den i § 1 omhandlede konto, skal på forhånd anmeldes til Norges bank. Sådant betaling kan bare foregå med samtykke av Norges bank.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft 24 juni 1935 og får anvendelse på betaling som forfaller fra og med denne dag, selv om varen er innført tidligere.

Som det vil fremgå av bestemmelsene skal betalingen av greske varer som innføres til Norge, utelukkende skje i franske francs på en i Norges bank for den greske nasjonalbank i den anledning opprettet konto. Midler som importøren måtte ha innestående i gresk eller annen utenlandsk bank, kan således ikke uten Norges banks samtykke anvendes til betaling av greske varer som skal importeres til Norge og går inn under overenskomsten.

Veksler som omfatter gjeld der går inn under bestemmelsene, må gjøres betalbare i norsk bank.

Norges bank vil treffe nærmere bestemmelser om adgang for importørene til å benytte sin vanlige bankforbindelse til å besørge deres innbetalinger på den greske nasjonalbanks konto i Norges bank. Det er dog først selve innbetalingen i Norges bank, som virker befriende for importøren.

Ved betalingen må fakturaens datum og beløp samt tollingsstedet og varens art oppgis.

Departementet har videre i henhold til bestemmelsenes § 1, 3. ledd, bestemt at de der omhandlede opplysninger skal gis til tollvesenet på et fastsatt skjema (innførselsdeklarasjon) om varens art, selgerens og kjøperens navn, kjøpesummens størrelse samt om varen er betalt eller ikke.

Opgaven skal av importøren avgis i 3 eksemplarer med tydelig underskrift og adresse. Til bekreftelse av opplysningenes riktighet må fremvises konnossement, faktura, ordre-bekreftelse eller lignende dokument, samt kvittering for såvidt betalingen allerede er erlagt. Tollopsynet skal granske innførselsdeklarasjonen på grunnlag av disse dokumenter. Finnes der uoverensstemmelser i oppgavene, gjør tollopsynet anmerkning herom på det eksemplar av innførselsdeklarasjonen som skal sendes Norges banks clearingkontor.

Det første eksemplar av innførselsdeklarasjonen skal sendes direkte fra tollvesenet til Norges banks clearingkontor,

20 juni. Oslo, (sådan forsendelse skal skje daglig). Det annet eksemplar blir beroende hos tollvesenet. Det tredje eksemplar leveres sammen med faktura m. v. tilbake til vedkommende importør.

Hvis varen skal betales efter innførselen, må importøren medbringe sitt eksemplar av innførselsdeklarasjonen til vedkommende bank samtidig med betalingen. Banken sender innførselsdeklarasjonen videre til Norges banks clearingkontor, Oslo, med meddelelse om at beløpet er innbetalt. Betaler importøren kjøpesummen for varene direkte til Norges bank, medsender han samtidig sitt eksemplar av innførselsdeklarasjonen.

Har tollvesenet grunn til å anta at en vare som søkes innført uten innførselsdeklarasjon, er gresk og skal inngå under de forannevnte bestemmelser, skal det straks sende innberetning herom til Norges banks clearingkontor.

Departementet har videre truffet følgende

Bestemmelser angående utførsel av norske varer til Hellas.

Enhver som til Hellas utfører norske varer som skal avregnes over clearingkonto i Norges bank, er pliktig til å meddele tollvesenet, postverket og Norges bank de opplysninger som finnes nødvendige til avgjørelse av om varen er norsk eller har gjennomgått en vesentlig bearbeidelse eller forarbeidelse i Norge.

I henhold hertil har departementet bestemt at disse opplysninger skal gis på et av departementet utarbeidet skjema for utførselsdeklarasjon med plass til opplysninger om varens art, selgerens og kjøperens navn, kjøpesummens størrelse, samt om varen er betalt eller ikke.

Manglende utførselsdeklarasjon vil medføre at utbetalingen i Norges bank ikke vil kunne skje i den tur og orden hvori betalingen inngår i den greske nasjonalbank, men vil bli forsinket for å få fremskaffet de nødvendige opplysninger om den eksporterte vare. Det er derfor i eksportørens egen interesse at deklarasjonen utfylles nøiaktig ved utførselen.

Deklarasjonen skal av eksportøren avgis i tre eksemplarer med tydelig underskrift og adresse og kan bare undertegnes av eksportøren selv eller dennes prokurist.

Eksemplar nr. 1 av utførselsdeklarasjonen sendes direkte fra tollkamret (eller poststedet, hvis vareforsendelsen skjer pr. pakkepost) til Norges banks clearingkontor, Oslo, (sådan forsendelse skal skje daglig).

Eksemplar nr. 2 beror på tollkamret (poststedet). Hvis 20 juni tollvesenet (eller postverket) finner grunn til å anta at de meddelte opplysninger ikke er riktige, blir dette å anmerke på det eksemplar som innsendes til Norges bank.

Eksemplar nr. 3 beholdes av eksportøren og sendes av ham til den greske kjøper med anmodning om at deklarasjonen må bli innlevert i den greske nasjonalbank sammen med betalingen. Det gjøres opmerksom på at hvis dette ikke blir gjort, vil følgen kunne bli forsinkelse av utbetalingen i Norges bank.

Man benytter anledningen til å gjøre opmerksom på at departementet i cirkulære til tollkamrene av idag har truffet følgende

Bestemmelser om innførelse av oprinnelsesbevis for råtabakk.

I medhold av lov om betalingsutjevning av 31 mai 1935 nr. 2 har Finans- og tolldepartementet bestemt at råtabakk (hvormed i denne forbindelse forstås varer henhørende under tolltariffens poster «tobakksstilker», «tobakksblad, usausede, og karotter», samt «tobakksblad, sausede», de nuværende l.nr. 807—809) ved innførsel hertil landet skal være ledsaget av oprinnelsesbevis utstedt av offentlig myndighet eller et handelskammer.

Oprinnelsesbevis kan dog undlates avkrevd for disse varer når de ankommer på direkte konnossement fra oversjøisk sted.

Hvis oprinnelsesbeviset er utstedt på et sprog tollopsyntet ikke behersker, kan innholdet forlanges legitimert.

Ordnningen trer i kraft fra og med 24 juni d. å., men kommer ikke til anvendelse på varer som godtgjøres å ha vært under direkte forsendelse her til landet på nevnte tidspunkt.

Forsåvidt angår tyrkisk råtabakk, skal det fremdeles fordres fremlagt sådant oprinnelsesbevis som foreskrevet i departementets cirkulære til tollkamrene av 30 mai 1934.

Skjema for så vel innførsels- som utførselsdeklarasjoner blir bragt i handelen av firmaet Richard Andvord, Oslo, og kan kjøpes hos alle bok- og papirhandlere til følgende priser:

Pr. stk.	5 øre
» 100 stkr.	kr. 3,50
» 500 »	» 13,00
» 1000 »	» 21,20

Man skal anmode herr fylkesmannen om å gjøre samtlige aktie- og sparebanker samt børs og næringsorganisa-

20 juni. sjoner i fylket bekjent med denne rundskrivelse. Tollkamrene vil bli underrettet direkte fra departementet og postkontorene vil bli underrettet gjennom Handelsdepartementet. Til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges en del avtrykk av rundskrivelsen. Flere eksemplarer vil kunne erholdes ved henvendelse til Finansdepartementets finanskontor.

20 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Nes herredstyre, Akershus fylke, i møte 25 august 1924 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet.

De nye vedtekter lyder således:

§ 1. På eller ved offentlig vei må det ikke finne sted oppløp eller sammenstimlen av folk, slagsmål, skrik, skrål, fortæring av berusende drikke, dans, lek eller lignende, hvorved veifreden eller den offentlige orden forstyrres, sømmeligheten krenkes, ferdsele hemmes eller veifarende forulempes.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, adkomst, plass eller lignende som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets anordning til ordenens opretholdelse. Om folketog eller andre prosesjoner skal det i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Denne kan forby slike optog, når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevet.

Sang og musikk på offentlig vei eller plass er forbudt uten politiets (lensmannens) tillatelse.

§ 3. Under kjelkeakning, «spark»-, ski- eller skøiteløpning på offentlig vei er vedkommende pliktig til å utvise tilstrekkelig forsiktighet overfor de veifarende. Politiet (lensmannen), kan forby sådan benyttelse av vei, hvor den finnes å være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdsele.

§ 4. Ingen må på eller utover offentlig vei skyte, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander, kaste sten, sneball eller annet, hvorved skade kan bevirkes eller de som ferdes på veien forulempes.

Ved mineringsarbeider og all omgang med skytevåben på eller ved offentlig vei plikter vedkommende å iaktta tilbørlig forsiktighet.

§ 5. På offentlig vei må ikke kastes eller legges søppel, 20 juni. avfall, spiker, glasskår eller lignende.

Søpledynger, kloakkmunnninger eller andre avløp hvorved urenslighet oppstår, må ikke anbringes således at de støter mot offentlig vei eller veigroft.

§ 6. Hingster eller olme kreaturer må ikke gå løse på havn støtende til offentlig vei, medmindre havnegangen er innhegnet med et tilstrekkelig høit og tett gjerde.

§ 7. Hunder som viser sig biske eller som har tilbøyelighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem, skal holdes vekk fra offentlig vei eller forsynes med munnkurv.

Det samme gjelder hunder som på grunn av størrelse eller rase anses farlige.

§ 8. Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen holde konserter, dramatiske forestillinger, forevisning av dyr, bilder eller andre severdigheter eller som næring holde skytebane, ringkasting, karusell eller lignende. For hver dag eller aften en forestilling som omhandlet gis, svares en avgift til kommunekassen fra kr. 5,00 til kr. 50,00 efter politiets (lensmannens) bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis. Konserter, skuespill eller andre forestillinger som gis i veldedige øiemed er fritatt for avgift, likeså kirkekonserter.

§ 9. Sammenkomst med dans eller andre sammenkomster av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av en forening eller lignende sammenslutning.

Sådanne sammenkomster skal være slutt senest kl. 2 natt. Dog kan politiet (lensmannen) hvis det finnes grunn til det, på ansøking for hver enkelt gang gi tillatelse til å holde på lenger.

§ 10. Tillatelse efter § 8 og § 9 skal alltid være knyttet til en bestemt person, f. eks. formannen i vedkommende forening, som i alle deler skal være den ansvarlige.

Den som får tillatelse plikter til ordenens oprettholdelse og til å forebygge fare for publikums sikkerhet å treffe fornødne foranstaltninger efter politiets anvisninger.

Hvis det opprettes ordensvern, må disse tillikemed lokalene i forveien være godkjent av politiet (lensmannen), som også kan være til stede.

Besøkende plikter å etterkomme politiets (lensmannens) eller den for sammenkomsten ansvarliges ordre og i og utenfor lokalet å opføre sig sømmelig.

Den som får tillatelse, plikter å bære de utgifter som overholdelsen av betingelsene medfører.

20 juni. § 11. Forseelse mot disse vedtekter og mot de i henhold til disse gitte påbud straffes overensstemmende med straffelovens § 339, 2, forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 12. Fra ikrafttredelsen av disse vedtekter opheves de ved kongelig resolusjon av 7 august 1914 stadfestede vedtekter for Nes herred.

20 juni. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 um politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 um retten til å halda dramatiska og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 um tillegg til politilovgjevingi, stadfest vedtaket åt Sparbu heradstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møte 20 mars og 15 mai 1933, 30 juli 1934 og 13 mai 1935 um ny politivedtekt for heradet.

Vedtekti lyder so:

§ 1. På offentlig veg må folk ikkje stimle saman, laga oplaup, skrike eller skråle så den ålmenne ferdslе, ro og orden blir hindra. Det er forbode å nyte eller by rusdrykk, spela kort eller leike på offentlig veg. Til offentlig veg blir rekna kvar veg, stig eller plass m. v. som er etla til ålmenn ferdslе eller der det er ålmenn ferdslе.

§ 2. På offentlig veg eller nær denne må ingen nytte skottvåpen, brenne krut, laga fyrverkeri, kaste stein, snøball eller liknande så dei som ferdast der, kan ta skade eller bli hindra i ferdsla på noko vis. På eller nær offentlig veg må ingen leggje frå seg eller setje op noko som kan skræme hestar eller vera til hinder eller fåre for ferdsla. Avfall, glasbrot eller liknande må ein ikkje leggje på offentlig veg.

§ 3. Der det ikkje er innhegna hamnegang, må beitedyr ikkje gå utan tilsyn på offentlig veg. Heller ikkje må slike dyr tjorast så nær vegen at dei kjem inn på denne. På innhegna veg må beitedyr ikkje gå lause.

§ 4. Sinte hundar som gneldrar og gøyr eller som vil ta på dei vegfarande, må eigaren halde borte frå offentlig veg, ha i band eller feste munnkorg på etter forskrift frå politiet (lensmannen). Sinte oksar eller andre fårlege husdyr må ikkje gå lause på offentlig veg i uinnhegna hamnegang, eller i innhegna hamnegang utan denne hev forsvarleg gjerde.

§ 5. Politiet (lensmannen) kan forby aking på kjelke og sparkstøtting på offentlig veg når dette kan vera til hinder for ferdsla.

§ 6. Dei som driv med minering, tek op grøfter eller lik- 20 juni.
nande på eller nær offentlig veg, må vera serleg varsame.

§ 7. Utan løyve frå politiet (lensmannen) må ingen
halde konsertar, skodespel eller andre offentlege framsynin-
gar av kva slag som helst.

Alle som set i verk eller styrer med slike samkomor som
her er nemnte, hev plikt på seg til å etterkoma dei fyre-
segner politiet (lensmannen) gir.

Ovannemnte tilstellingar må vera slutt innan klokka 2.

§ 8. Dei som set i verk eller styrer med slike samkomor
som er nemnte i § 7, hev for kvar framsyning eller sam-
kome å betale ei avgift til kommunekassa frå kr. 5,00 til
kr. 50,00 fastsett av lensmannen for kvart høve. Avgifta
blir å betale forskott til lensmannen.

Når ovannemnte tilstellingar blir sette i verk av lag
innen heradet, eller inntekta går til velgjærds føremål, skal
det ikkje vera noko avgift.

§ 9. Samkomor med dans eller andre samkomor av berre
eller mest berre festleg eller underhaldande slag må ikkje
haldast utan løyve frå politiet (lensmannen) ifall det er til-
gjenge for kven som helst.

§ 10. Fulle folk og andre som skaper uro i møtelyden,
blir å vise ut.

§ 11. Det er forbode å selje, låne eller gi tobakk av
noko slag til born under 15 år utan at barnet hev med seg
dagsett setel frå foreldre eller føresette om å få kjøpe.

§ 12. Born under 12 år må ikkje ferdast ute på offent-
leg veg etter kl. 22 utan foreldre eller føresette er med. For-
eldre og føresette må så vidt mogleg passe på så borna ikkje
stimlar saman eller leikar der folk ferdast jamleg med ymse
slag kjøredoninger.

§ 13. Vegstolpar, lovleg opslegne plakatar og kunngje-
ringar må ikkje øydeleggjast eller på nokon måte skadast.

§ 14. Brot på desse vedtektene blir straffa etter straffe-
lova § 339—2.

Desse vedtektene tek til å gjelda 1 — ein — månad etter
dei er stadfeste av departementet. Frå same tid held dei ved-
tektene for heradet som er stadfeste ved kongeleg resolusjon
frå 9 februar 1898, upp å gjelda.

Lov om forandring av lov om utenriks- 21 juni.
vesenet av 7 juli 1922.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 mai
1935 sålydende:

I.

§ 8 i lov om utenriksvesenet av 7 juli 1922 skal herefter
lyde således:

21 juni. Diplomatisk representant, legasjonsråd, legasjonssekretær og konsul, kan for såvidt ikke norsk lov, overenskomst med vedkommende fremmede land eller dettes lovgivning er til hinder for det, med rettsvirkning overfor norske undersåtter utføre enhver forretning som notarius publicus i Norge kan utføre. Dog skal ekteskapsstiftelse alene kunne utføres og ed eller forsikring på ære og samvittighet alene mottas av den av Kongen dertil bemyndigede tjenestemann eller i dennes forfall av hans stedfortreder. Vedkommende tjenestemann kan i tilfelle bemyndiges til å stifte ekteskap også når bare én av brudefolkene er norsk undersått. De nærmere forskrifter, som måtte tiltrenges angående ekteskapsstiftelse, såsom om de former som derved skal iakttas, om forutgående lysning eller kunngjørelse, gis av Kongen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

21 juni. **Lov om ekteskapsstiftelse ved misjonærer.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 9 mai 1935 sålydende:

§ 1. Kongen kan gi misjonærer som er utsendt av norsk misjonslag, rett til å stifte ekteskap efter norsk lov i det land hvor vedkommende misjonslag virker.

Minst én av brudefolkene må være norsk statsborger.

§ 2. Når nogen får rett til å stifte ekteskap efter denne lov, bestemmer Kongen hvilken form han skal bruke. Likeså fastsetter Kongen de forskrifter som skal gjelde om lysning og melding til norsk myndighet om ekteskapet.

§ 3. Lov av 26 juni 1925 om ekteskapsstiftelse ved misjonærer opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet. 21 juni.
Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 13 juni 1935 sålydende:

I lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslover av 18 september 1909 og 16 februar 1923, skal § 82, siste ledd og § 85 herefter lyde således:

§ 82, siste ledd.

Skibsføreren har ansvaret for at der til enhver tid holdes behørig utkik.

§ 85. Enhver som påmønstres med skib i havner i Europa, Amerikas Forente Stater og Canada, skal godtgjøre ved attest fra eksaminert læge, at han ikke lider av nogen ondartet smittsom sykdom, derunder innbefattet tuberkulose i en form som medfører fare for sykdommens overførsel til andre.

Sådan lægeattest bør være utferdiget i løpet av de siste 14 dager før påmønstringen.

Ved påmønstring med skib i havner utenfor Europa, Amerikas Forente Stater og Canada skal vedkommende sjømann avgi en erklæring om, at han — så vidt det er ham bekjent — ikke lider av nogen sådan sykdom som oven nevnt.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold.

B. Rolsted.

Lov um brigde i lov um motorvogner.

VI HAAKON, Noregs

Konge, gjør kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 13 juni 1935 som lyder so:

I.

I lov um motorvogner frå 20 februar 1926, jfr. lover frå

Oversettelse. *)

Lov om forandringer i lov om motorvogner. 21 juni.
Nr. 4.

I.

I lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lover av

*) Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 21 juni 1935.

21. juni. 6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni
Nr. 4. 1933 og 22 juni 1934, vert det
gjort desse brigde:

§ 4, fyrste leden, skal lyda:
Vedkomande regjeringsde-
partement fastset den største
breiddi som motorvogn må
hava um ho skal vera lovleg å
bruka på veg eller gate som er
tilgjengeleg for ålmen ferdsl.

§ 7 skal lyda:
Vedkomande regjeringsde-
partement kann gjeva nærare
fyreseigner um korleis motor-
vognene skal vera innreidde,
kva trygdingsgreidor og anna
utstyr dei skal hava og um
lassvekti og det tal personar
dei kann føra.

§ 8, fyrste leden, andre punk-
tum, skal lyda:

Når politiet finn det høveleg,
kann melding og gjevast der
vogni serleg vert bruka.

§ 10 får dette tillegget som
nest siste og siste leden i para-
grafen:

Like eins skal kjennemerki
takast av i det tilfelle som er
nemnt i § 21, siste leden, i lov
av 18 juli 1917 um skatt på
motorvogner m. v., jfr. lov av
8 juni 1934 nr. 2.

Må politiet gjera reise for å
taka burt kjennemerki med
heimel av fyresegnene i denne
paragrafen, skal bileigaren
leggja 10 kronor for kvar vogn.
Denne avgifti, som kann dri-
vast inn ved panting, går inn
i vegavgifti.

§ 11, andre leden, tredje punk-
tum, skal lyda:

Trygdi skal minst svara til
20 000 kronor for kvar skadd

6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni
1933 og 22 juni 1934, gjøres
følgende endringer:

§ 4, første ledd, skal lyde:
Vedkommende regjeringsde-
partement fastsetter den største
bredde som motorvogn må ha,
om den skal være lovlig å bruke
på vei eller gate som er til-
gjengelig for almen ferdsl.

§ 7 skal lyde:
Vedkommende regjeringsde-
partement kan gi nærmere be-
stemmelser om hvorledes mo-
torvognene skal være innrettet,
hvilke sikkerhetsforanstaltning-
er og annet utstyr de skal ha
og om den lassvekt og det an-
tall personer de kan føre.

§ 8, første ledd, annet punk-
tum, skal lyde:

Når politiet finner det hen-
siktssmessig, kan anmeldelse og-
så skje der hvor vognen særlig
blir brukt.

§ 10 gis følgende tillegg som
paragrafens næst siste og siste
ledd:

Likeledes skal kjennemerkene
tas bort i det tilfelle som er
nevnt i § 21, siste ledd, i lov
av 18 juni 1917 om skatt på
motorvogner m. v., jfr. lov av
8 juni 1934 nr. 2.

Må politiet foreta reise for å
fjerne kjennemerkene med
hjemmel av bestemmelsene i
denne paragraf, skal bileieren
erlegge 10 kroner for hver vogn.
Denne avgift, som kan inn-
drives ved utpantning, inngår
i veiavgiften.

§ 11, annet ledd, tredje punk-
tum, skal lyde:

Garantien skal minst svare
til kr. 20 000 for hver skadet

person og 5 000 kroner for annen skade, men tarv likevel ikkje vera yver 30 000 kroner i alt for kvar ulukke.

I § 11, noverande siste leden, skal ordi «eller ein kommune,» gå ut or lovi.

§ 11 får dette tilleggget som siste leden i paragrafen:

Vert det gjort skade på person ved bruk av motorvogn som ikkje hev den trygdi i orden som det er gjeve påbud um i denne paragrafen, jfr. § 27, eller er skade på person gjord av ukjend motorvogn, skal dei trygdela som er godkjende etter andre leden framanfor, ein for alle og alle for ein, vera andsvarlege for skaden i same mun som um det var stilla lovleg trygd. Trygdela deler utgiftene med slike skadebøter etter dei premieinntekter som kvart lag hadde av andsvartrygd for motorvogner etter denne paragrafen i siste kalenderår. Departementet kann gjeva nærare reglar um dette.

§ 15, niande leden, får dette tilleggget:

Vedkomande regjeringsdepartement kann gjeva avgrensande og regulerande fyresegner um øvingskjøring.

§ 15, siste leden, skal lyda:

Departementet kann gjeva nærare fyresegner um arbeidsvilkåri for førarar eller for visse grupper av førarar, under dette ogso um arbeidstidi. Slike reglar kann gjevast for heile landet eller for visse strøk.

§ 17, andra leden, skal lyda:

Ingen må køyra eller prøva

person og kr. 5 000 for annen skade, men behøver allikevel ikke å utgjøre mer enn kr. 30 000 i alt for hver ulykke.

I § 11, nuværende siste ledd, skal ordene «eller en kommune,» gå ut av loven.

§ 11 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Blir det voldt skade på person ved bruk av motorvogn som ikke har den garanti i orden som det er gitt påbud om i denne paragraf, jfr. § 27, eller er skade på person voldt av en ukjent motorvogn, skal de forsikringsselskaper som er godkjent etter annet ledd foran, én for alle og alle for én, være ansvarlige for skaden i samme utstrekning som om det var stillet lovlig garanti. Forsikringsselskapene deler utgiftene ved sådanne erstatninger i forhold til de premieinntekter som hvert selskap hadde av ansvarsforsikring for motorvogner etter denne paragraf i siste kalenderår. Departementet kan gi nærmere regler herom.

§ 15, niende ledd, får følgende tillegg:

Vedkommende regjeringsdepartement kan gi innskrenkende og regulerende bestemmelser om øvelseskjøring.

§ 15, siste ledd, skal lyde:

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om arbeidsvilkårene for førere eller for visse grupper av førere, herunder også om arbeidstiden. Slike bestemmelser kan gis for hele landet eller for visse strøk.

§ 17, annet ledd, skal lyde:

Ingen må kjøre eller forsøke

21 juni.
Nr. 4.

21 juni. på å køyra motorvogn når han er påverka av alkohol (ikkje edru). Heller ikkje må nokon køyra eller prøva på å køyra motorvogn når han er so trøytt eller elles i slikt tilstand at han ikkje vert rekna for skikka til å føra vogni. Førar som køyrer motorvogn eller som er tett attmed motorvogn som han nettopp hev køyrt eller skal til å setja i gang, kann politiet føra til gransking av lækjar, som kann taka blodprøve, når det er grunn til å tru at han er påverka av alkohol (ikkje edru). Justisdepartementet gjev nærare reglar um slik lækjar-gransking og alt som står i samband med det.

§ 18 skal lyda:

Vert førar av motorvogn ilagd straff for brot på motorvogn- eller rusdrykk-lovverket, straffelovi eller onnor lov eller fyresegn som er gjevi med heimel i lov, kann politimeisteren taka førarkortet frå han for nærare fastsett tid eller for alltid, når han av ålmenne grunnar finn at det tilhøve som er strafflagt bør føra med seg ei slik fylgje. Det same gjeld når føraren av andre grunnar vert rekna for uskikka til å halda fram som førar av motorvogn, serleg når han ikkje lenger vert rekna å vera pålitande og edrueleg eller elles vert rekna å vanta dei eigenskapane som krevst av ein førar.

Førarkortet skal dragast inn for minst eitt år soframnt innehavaren vert ilagd straff for å ha køyrt motorvogn påverka av alkohol (ikkje edru). Er han

å kjøre motorvogn når han er påvirket av alkohol (ikke edru). Heller ikke må noen kjøre eller forsøke å kjøre motorvogn når han er så trett eller for øvrig i sådan tilstand at han ikke anses skikket til å føre vognen. Fører som kjører motorvogn eller befinner sig i umiddelbar nærhet av motorvogn som han nettopp har kjørt eller skal til å sette i gang, kan politiet fremstille til undersøkelse av læge, som kan ta blodprøve, når det er grunn til å anta at han er påvirket av alkohol (ikke edru). Justisdepartementet gir nærmere regler om sådan lægeundersøkelse og hvad dermed står i forbindelse.

§ 18 skal lyde:

Blir fører av motorvogn ilagt straff for overtredelse av motorvogn- eller rusdrikklov-givningen, straffeloven eller annen lov eller forskrift gitt med hjemmel i lov, kan politimesteren for nærmere fastsatt tid eller for alltid frata ham førerkortet, når det straffbare forhold av almene hensyn finnes å burde medføre sådan følge. Det samme gjelder når føreren av andre grunner antas uskikket til å fortsette som fører av motorvogn, spesielt når han ikke lenger antas å være pålitelig og edruelig eller for øvrig antas å mangle de egenskaper som er nødvendige for en fører.

Førerkortet skal inndras for minst ett år, såfremt innehaveren blir ilagt straff for å ha kjørt motorvogn påvirket av alkohol (ikke edru). Er han tid-

fyr ilagd straff for dette i dei siste 5 åri, skal førarkortet dragast inn for alltid. Det skal ogso dragast inn for alltid når føraren av motorvogn har medverka til slik ulukkehending at folk kom til skades, soframt han vert ilagd straff for ikkje å ha ytt den tilskadekomne naudsynleg hjelp.

Politivedtak um inndraging av førarkort etter fyrste leden kann havast inn for Justisdepartementet, som kann korta eller lengja inndragingstidi. Er førarkortet drege inn etter andre leden, kann Justisdepartementet etter søknad um det setja ned inndragingstidi og under den minstetid som der er sett, når serleg skuldmink ligg fyre og inndraging for so lang tid som fastsett vil verka urimeleg hardt. Politivedtaket står ved makt so lenge saki ikkje er avgjort av departementet.

Finn politiet at førar av motorvogn med skilleg grunn er mistenkt for ei åtferd som er strafflagd og som kann føra med seg inndraging av førarkort, kann politimeisteren taka det frå han til saki er endeleg avgjort, men ikkje lenger enn 3 vikor utan samtykke frå retten.

Eit førarkort som er drege inn, pliktar innehavaren straks å gjeva til politiet.

I rettssak um ei inndraging er lovleg eller ikkje kann domstolen ikkje prøva den skynsavgjerdsla som ligg til grunn for vedtaket um inndraging.

ligere ilagt straff herfor i løpet av de siste 5 år, skal førerkortet inndras for alltid. Det skal også inndras for alltid når fører av motorvogn har medvirket til et ulykkestilfelle hvorved et menneske er kommet til skade såfremt han blir ilagt straff for å ha undlatt å yde tilskadekomne nødvendig hjelp.

Politiets beslutning om inndragning av førerkort etter første ledd kan bringes inn for Justisdepartementet, som kan forkorte eller forlenge inndragningstiden. Er førerkortet inndratt etter annet ledd, kan Justisdepartementet på ansøking derom nedsette inndragningstiden og under den der bestemte minstetid når særdeles formildende omstendigheter foreligger og inndragning for så lang tid som besluttet vil virke urimelig hardt. Politiets beslutning står ved makt så lenge saken ikke er avgjort av departementet.

Finner politiet at fører av motorvogn med skjellig grunn mistenkes for et straffbart forhold som kan medføre inndragning av førerkort, kan politimeisteren ta det fra ham inntil saken er endelig avgjort, dog ikke utover 3 uker uten rettens samtykke.

Et inndratt førerkort plikter innehaveren straks å overlevere til politiet.

I rettssak om lovligheten av inndragning kan domstolen ikke prøve den skjønsmessige avgjørelse som ligger til grunn for beslutningen om inndragning.

21 juni.
Nr. 4.

21 juni. § 20 skal lyda so:

Nr. 4. Køyrefarten skal alltid vera tilmåta soleis at han ikkje kann valda fåre for ulukkor av noko slag, og at trafikken minst mogeleg kjem i ulag.

I byar og tettbygde strok må det ikkje køyrast fortare enn 35 km i timen.

Utanfor byar og tettbygde strok kann køyrefarten aukast til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn yver vegen. Er det breid veg, fritt utsyn og fri vegbane, kann farten aukast til meir enn 45 km i timen, men berre når alle høve er soleis at det ikkje kann vera til fåre, skade eller ulempe av noko slag. Farten må ikkje på noko punkt vera større enn at vogni til kvar tid kann stogga på tredje-parten av den heilt frie og yversynlege vegbane ende framfor ein, og må ikkje vera meir enn 60 km i timen.

Etter framlegg frå heradstyret (formannskapet) og fylkesvegstyret (for by bystyret — formannskapet —) kann departementet i serlege høve gjera undantak frå fyresegnene ovanfor um den største lovlege farten.

Nærare fyresegner um køyrefarten kann fastsetjast i trafikkreglar som vert gjevne i samhøve med veglovi. I dei kann det ogso gjerast undantak frå fartsfyresegnene, når det gjeld vogner som vert nytta til serlege fyremål.

§ 21, stykke I, får dette tillegg som siste leden i stykket:

§ 20 skal lyde:

Kjørefarten skal alltid være avpasset således at den ikke medfører fare for ulykker av noen art, og at trafikken minst mulig forstyrres.

I byer og tettbygde strok må det ikke kjøres fortare enn 35 km i timen.

Utenfor byer og tettbygde strok kan kjørefarten økes til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over veien. Er veien bred med fritt utsyn og er veibanen fri, kan farten økes utover 45 km i timen, men bare når forholdene i enhver henseende er sådanne at det ikke kan medføre fare, skade eller ulempe av noen art. Farten må ikke på noe punkt være større enn at vognen til enhver tid kan stanses på tredjedelen av den umiddelbart foranliggende helt frie og oversiktlige veibane, og må ikke overskride 60 km i timen.

Efter forslag fra herredstyret (formannskapet) og fylkesveistyret (for by bystyret — formannskapet —) kan departementet for særlige tilfelle gjøre undtagelser fra foranstående bestemmelser om den største tillatte fart.

Nærmere forskrifter om kjørefarten kan fastsettes i trafikkregler som utferdiges i henhold til veiloven, hvorved det også kan gjøres undtagelser fra fartsbestemmelsene, forsåvidt angår vogner som brukes i særlige øiemed.

§ 21, avsnitt I, gis følgende tillegg som avsnittets siste ledd:

Fyresegnene framanfor i dette stykket gjeld ogso lag som utan å hava fortenest som fyremål driv køyring for lagsfolki med motorvogn.

§ 29, fyrste leden, skal lyda:

Brot på dei fyresegnene som er gjevne i eller med heimel av denne lovi vert straffa med bøter eller med fengsel i upptil 1 år, soframnt det ikkje kjem inn under noko strengare straffebod. Brot på denne lovi eller på dei fyresegnene som er gjevne med heimel av denne lovi er misferd utan omsyn til kor stor straffi er.

§ 29, andre leden, skal lyda:

Har nokon køyrt motorvogn påverka av alkohol (ikkje edru), nyttast fengsel når ingen serleg skuldmink er til stades.

II.

Dei nye fyresegnene i §§ 11 og 21 tek til å gjelda frå 1 januar 1936. Dei nye fyresegnene i § 20 tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset. Lovi elles tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Bestemmelsene foran i dette avsnitt gjelder også sammenlutninger som uten å ha for tjeneste som formål driver kjøring for medlemmene med motorvogn.

§ 29, første ledd, skal lyde:

Overtredelse av de i denne lov inneholdte bestemmelser eller de med hjemmel herav utferdiggede forskrifter straffes med bøter eller med fengsel i inntil 1 år, medmindre forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse. Overtredelse av denne lov eller de med hjemmel av den utferdiggede forskrifter er forseelser uansett straffens størrelse.

§ 29, annet ledd, skal lyde:

Har noen kjørt motorvogn påvirket av alkohol (ikke edru), anvendes fengsel når ikke særdeles formildende omstendigheter er til stede.

II.

De nye bestemmelser i §§ 11 og 21 trer i kraft fra 1 januar 1936. De nye bestemmelser i § 20 trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Loven for øvrig trer i kraft straks.

21 juni. Lov om forandring i lov om folkeskolen
Nr. 5. på landet av 26 juni 1889.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni
1935 sålydende:

I.

§ 26, 2. ledd skal lyde:

Skal den som ansettes, overdras undervisningen i kristen-
domskunnskap eller føre tilsyn med undervisningen i kristen-
domskunnskap, f. eks. i egenskap av bestyrer eller inspektør,
må han tillike tilhøre statskirken eller et annet trossamfund,
hvis lære faller sammen med statskirkens.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

21 juni. Lov om forandring i lov om folkeskolen
Nr. 6. i kjøpstædene av 26 juni 1889.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni
1935 sålydende:

I.

§ 28, 2. ledd skal lyde:

Skal den som ansettes, overdras undervisningen i kristen-
domskunnskap eller føre tilsyn med undervisning i kristen-
domskunnskap, f. eks. i egenskap av bestyrer eller inspektør,
må han tillike tilhøre statskirken eller et annet trossamfund,
hvis lære faller sammen med statskirkens.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i straffelovens § 222. 21 juni.

Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1935 sålydende:

Paragraf 222 i almindelig borgerlig straffelov av 22 mai 1902 skal lyde således:

Med bøter eller med fengsel inntil 3 år straffes den, som ved rettsstridig adferd eller ved å true med sådan tvinger nogen til å gjøre, tåle eller undlate noget, eller som medvirker hertil.

Med bøter eller med fengsel inntil 1 år straffes den, som ved å true med anklage eller anmeldelse for en straffbar handling eller med fremsettelse av en ærekrenkende beskyldning rettsstridig tvinger nogen til å gjøre, tåle eller undlate noget, eller som medvirker hertil.

Er forbrydelsen øvet mot nogen av den skyldiges nærmeste, finner offentlig påtale ikke sted uten fornærmedes begjæring, medmindre det kreves av almene hensyn.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i rettergangslovene 21 juni.

m. v.

Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1935 sålydende:

I.

Lov av 13 august 1915 om domstolene endres således:

§ 5 første ledd.

I den enkelte sak settes Høiesterett med syv dommere. I vidtløftige saker kan dog rettens formann bestemme at en eller to av de øvrige dommere skal overvære forhandlingene for å tiltre retten om nogen får forfall.

§ 8 første ledd.

Høiesteretts kjæremålsutvalg består av tre høiesterettsdommere, som Høiesteretts formann opnevner skiftevis efter regler fastsatt i Høiesteretts forretningsorden. I Kjæremålsutvalget kan bare én tilkalt dommer være med.

21 juni. § 10. Lagmannsrettene skal ha en lagmann som formann
 Nr. 8. og så mange lagdommere som til enhver tid er bestemt.

Når sakmengden gjør det påkrevet, kan Kongen opnevne midlertidige hjelpedommere.

Kongen kan dessuten for et eller et halvt år om gangen blandt dommerne i lagdommet opnevne dommere og varamenn for dem som tar sæte i retten efter særskilt tilkallelse.

§ 11 annet ledd.

Første lagmann fordeler sakene mellem rettens avdelinger og treffer bestemmelse om dommernes tjenstgjøring efter regler som Kongen gir.

§ 12. Lagmannen fordeler forretningene mellem rettens medlemmer efter regler som Kongen gir. Har lagmannen forfall, skal den eldste lagdommer gjøre tjeneste som lagmann så lenge ikke nogen stedfortreder er opnevnt.

I den enkelte sak settes retten med tre dommere. I stedet for lagmannen kan en av lagdommerne gjøre tjeneste som formann.

I vidtløftige saker kan lagmannen bestemme at en varamann skal følge forhandlingene og tre inn i retten om nogen får forfall.

§ 18. For hvert lagsogn fastsetter Kongen ett eller flere rettssteder. Når lagsognets størrelse eller andre grunner gjør det hensiktsmessig, skal det enten for alle saker eller for tvistemål fastsettes flere rettssteder, hvert for en del av lagsognet. På disse rettssteder behandles i almindelighet de saker som hører hjemme i den del av lagsognet.

Vil det være for dyrt eller tungvint å behandle en sak på det faste rettssted, kan rett settes på et annet sted.

Straffesaker behandles i regelen på lagmannsting til de tider som lagmannen fastsetter for hvert år. Tid og sted for lagmannstingene skal lagmannen kunngjøre i tide efter forskrifter som Kongen gir.

§ 20 tredje ledd.

Dessuten kan Kongen opnevne en særskilt dommer til forhørsdommer i en eller flere bestemte straffesaker eller til å styre skjønn eller ekspropriasjonssaker, når det er påkrevet fordi saken er vidtløftig eller fordi forretningene bør ledes av samme dommer i flere domsogn. *For skjønn og ekspropriasjonssaker kan Kongen opnevne en varamann som skal følge forhandlingene og tre inn i retten om formannen får forfall.*

§ 21. I herreds- og byretten skal avgjørelser og andre forføininger som ikke gjelder de enkelte rettssaker, treffes av domstolens formann, når ikke annet er bestemt.

I den enkelte sak gjør bare én dommer tjeneste. Retten settes med domsmenn i de tilfelle som lovene om rettergangsmåten for tvistemål og i straffesaker bestemmer.

I tvistemål kan det efter begjæring av en part besluttes at herreds- eller byretten under hovedforhandlingen skal settes med tre dommere, når saken er særlig viktig eller vanskelig og retten ikke settes med domsmenn. Beslutningen treffes av lagmannen efter innstilling fra domstolens formann. Har retten ikke tre dommere, opnevner lagmannen de andre dommere blandt de faste dommere i lagdommet. Lagmannens beslutning kan ikke angripes ved kjæremål eller anke. 21 juni. Nr. 8.

§ 31. Når rettsmøte holdes av en enkelt dommer, skal et rettsvidne tilkalles:

a) i straffesaker;

b) i andre saker, undtatt vekselsaker, under hovedforhandlingen eller hvor retten skal ta imot forklaring av vidner eller foreta granskning. Også ellers kan et rettsvidne tilkalles når dommeren finner det ønskelig. Ved sjøforklaringer kan dommeren tilkalle 2 rettsvidner.

§ 54 første og annet ledd.

Høiesterettsdommere og lagmenn må ha fylt 30 år og ha juridisk embedseksamen med beste karakter.

Lagdommere og herreds- og bydommere må ha fylt 25 år og ha juridisk embedseksamen med beste eller næstbeste karakter.

§ 55 første og annet ledd.

Faste høiesterettsdommere, lagmenn, lagdommere og herreds- og bydommere er embedsmenn.

Stedfortredere opnevnes av Kongen. Efter regler som Kongen gir kan stedfortredere for kortere tid eller for en enkelt sak opnevnes av vedkommende regjeringsdepartement når det gjelder lagmannsrettene, og av departementet eller av fylkesmannen når det gjelder herreds- eller byrettene.

§ 85 første ledd.

I god tid før hvert lagmannsting til behandling av straffesaker skal lagmannen eller efter dennes bemyndigelse en annen av dommerne eller rettsskriveren i overvær av et rettsvidne ta ut ved loddtrekning tyve lagrettemenn og to varamenn.

§ 86 første ledd.

Domsmenn av det almindelige utvalg til rettsmøter ved lagmannsrettene eller herreds- og byrettene skal rettens formann eller efter dennes bemyndigelse en annen av dommerne eller rettsskriveren i god tid før rettsmøtet ta ut ved loddtrekning i overvær av et rettsvidne.

§ 86 fjerde ledd.

Hvor de stedlige forhold gjør det hensiktsmessig, kan Kongen bestemme at et lagsogn eller et domsogn skal deles i loddtrekningskretser og at domsmenn bare skal trekkes fra den krets som retten holdes i. Deling kan besluttes enten for tvistemål eller for straffesaker eller for begge slags saker.

21 juni. § 164 annet ledd.

Nr. 8. *Kongen gir nærmere regler om hvorledes det skal kontrolleres at den meddelelse som blir mottatt, stemmer med det telegraferte eller telefonerte skrift. Overensstemmelsen bevidnes av en offentlig tjenestemann eller en sakfører både på det telegraferte eller telefonerte skrift og på den telegraf- eller telefonmeddelelse som blir utferdiget.*

§ 179 tredje ledd.

Ellers må underskriften være bevidnet av en dommer, rettsskriver, notarius, sakfører eller et stevnevidne.

II.

Lov av 13 august 1915 om rettergangs-
måten for tvistemål endres således:

§ 4. Opheves.

§ 6. Under Høiesterett hører anke i tvistemål som er behandlet ved lagmannsrettene eller ved overordentlige domstoler med flere rettskyndige medlemmer.

Anke som efter § 3 nr. 1 hører under lagmannsrett, kan med samtykke av Høiesteretts kjæremålsutvalg bringes direkte inn for Høiesterett, når avgjørelsen har betydning utenfor den foreliggende sak eller saken er pådømt av tre rettskyndige dommere eller med fagkyndige domsmenn, og likeså når det av særlige grunner er meget om å gjøre av hensyn til en parts kår eller for å få saken hurtig avgjort. Samtykke skal nektes når anken eller en motanke av hensyn til bevisførselen bør behandles ved lagmannsrett. Erklæres motanke efterat samtykke er gitt, skal saken forelegges utvalget på nytt.

Ansøkingen fremsettes og behandles efter forskriftene i § 359 annet ledd.

§ 15 første ledd.

Ved fastsettelsen av verdien legges saksøkerens opgave til grunn, såfremt retten ikke finner den uriktig. Også forut for hovedforhandlingene kan retten opta bevis for verdien.

§ 128. Under hovedforhandlingen kan retten beslutte, at forklaringer, som blir avgitt av parter, vidner og sakkyndige, skal innføres i rettsboken efter reglene i § 127:

1. når det viser sig, at hovedforhandlingen må utsettes så lenge, at ellers ny avhøring vil kunne bli nødvendig;
2. når retten antar, at ny avhøring i tilfelle av anke derved kan undgås, og innføringen kan foregå uten vesentlig å forstyrre forhandlingens gang;
3. når den antar, at forklaringen i tilfelle av anke ikke mer vilde kunne erholdes, eller at ny avhøring måtte foregå utenfor hovedforhandlingen;

4. når ellers særlige grunner gjør det ønskelig, og navnlig 21 juni.
når det kommer an på ordlyden. Nr. 8.

Har en, som er avhørt, ikke hatt noget å forklare om saken, bør dette nevnes.

Retten kan i de her nevnte tilfelle også beslutte, at bare hovedinnholdet av forklaringen eller en enkelt del av forklaringene skal føres inn i rettsboken og leses op til vedtagelse.

§ 139 første og annet ledd.

I andre retter enn Høiesterrett foregår rådslagningen og stemmegivningen for lukkede dører.

Formannen leder forhandlingene, stiller spørsmålene og teller op stemmene. Avstemningen foregår muntlig i den rekkefølge som formannen fastsetter. Er det meningsforskjell, avgjør retten hvordan spørsmålene skal stilles og hvad utfallet er av avstemningen.

§ 149 annet ledd.

I muntlige høiesterrettssaker trer stemmegivningen istedenfor domsgrunner.

§ 151. Når et rettsforhold som er grunnlag for et omvistet krav, er bragt inn i saken med påstand på fastsettelsesdom, kan retten pådømme det særskilt, når det er modent til avgjørelse.

I saker om erstatningskrav eller andre krav hvis omfang er omvistet, kan pådømmelsen efter beggjøring av begge parter deles således at avgjørelsen av kravets omfang utsettes.

Retten kan beslutte at den videre behandling utsettes inntil avgjørelsen blir rettskraftig.

Rettens beslutninger efter denne paragraf kan ikke angripes ved kjæremål eller anke uten på det grunnlag at lovens regler er tilsidesatt.

§ 161 tredje ledd. Opheves.

§ 181 nytt tredje ledd.

Prosessfullmektigen har rett til å få det han har til gode for utlegg og arbeide med saken dekket av saksomkostninger som er tilkjent parten. Den del av saksomkostningene som medgår her-til, kan ikke beslaglegges av partens andre kreditorer, og prosessfullmektigen kan kreve den utbetalt direkte til sig.

§ 186 tredje ledd. Opheves.

§ 199 første ledd.

Pliktig til å møte som vidne ved hovedforhandling for lagmannsrett er enhver som bor eller opholder sig innenfor en sådan avstand fra rettsstedet at han ikke har lengere reise til den enn 200 km med jernbane eller dampskib eller 100 km på annen måte eller en tilsvarende veilengde dels på den ene måte og dels på den annen.

21 juni. § 215 annet ledd.

Nr. 8.

Spørsmål og svar skal være muntlige. Vidnet kan bruke optegnelser om tall og annet til støtte for hukommelsen, men kan ikke lese op erklæringer eller fremstillinger som er skrevet med saken for øie, medmindre forklaringens særlige art krever det.

§ 296. Anke over en dom som er avsagt av forliksrådet, går til herreds- eller byretten. Saken bringes inn og behandles efter reglene i 22de og 23de kapitel. Stevning må være inngitt til retten innen to måneder efter forkynnelsen av forliksrådets dom.

§ 297. Når uteblivelsesdom er avsagt i forliksrådet, kan dommen påankes efter reglene i § 296. Ankefristen er en måned. Den som er uteblitt, må betale de saksomkostninger som er ilagt ham ved uteblivelsesdommen, selv om denne blir ophevet eller forandret. Dog gjelder de almindelige regler om saksomkostninger såfremt retten finner at uteblivelsesdommen er avsagt med urette eller det godtgjøres at uteblivelsen skyldes gyldig forfall som ikke i tide har kunnet opplyses.

§ 322. Opheves.

§ 324 første ledd.

I lagmannsretten skal domsmenn være med under hovedforhandlingen når nogen av partene krever det. Antallet av domsmenn er fire, medmindre partene erklærer at de ikke ønsker mere enn to. Retten kan i ethvert tilfelle, hvor den av hensyn til sakens art anser det nødvendig, tilkalle 2 domsmenn.

§ 356. Anke til lagmannsrett kan ikke fremmes uten samtykke av lagmannen, når anken angår en formuesverdi under 500 kroner. Denne verdigrense gjelder ikke når saken angår fast eiendom.

§ 357. Anke til Høiesterett kan ikke fremmes uten samtykke av Høiesteretts kjæremålsutvalg når anken gjelder en formuesverdi under 3000 kroner.

§ 359. Samtykke til anke uten hensyn til ankegjensstandens verdi kan som regel bare gis når avgjørelsen har betydning utenfor den foreliggende sak, eller når saken efter den ankende parts kår eller av andre grunner har stor betydning for ham. Er det mangler ved anken som må lede til avvisning, eller må det antas at den av andre grunner ikke vil føre frem, skal samtykke nektes.

Ansøknin g om samtykke fremsettes sammen med ankerklæringen og sendes med sakens akter til lagmannen eller til Kjæremålsutvalget. Før samtykke gis, skal motparten ha fått adgang til å uttale sig. Efterat ansøknin gen er avgjort, sendes sakens dokumenter tilbake til den rett hvis avgjørelse angripes.

Retten s avgjørelser efter denne paragraf kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

§ 360. Fristen for *anke* er to måneder når ikke annet er 21 juni.
bestemt ved lov. Nr. 8.

Blir en anke avvist på grunn av en feil som kan rettes, setter retten en kort frist for ny *fullstendig* ankeerklæring, men ikke når det må antas at feilen er forsettlig eller når frist til å rette den er gitt på forhånd etter § 97. Ny frist kan retten ikke gi mere enn en gang, medmindre særlige omstendigheter taler for det. En beslutning om å gi ny frist kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

Retten skal av eget tiltak påse at anken er erklært i rett tid.
§ 362 første ledd.

Når den ene part anker til forandring i avgjørelsens innhold, får også den annen part rett til å påanke avgjørelsen, selv om han har frafalt sin ankerett eller oversittet ankefristen eller mangler selvstendig ankerett på grunn av ankegjensstandens verdi. Sådan motanke må erklæres innen den frist som rettsformannen fastsetter etter § 370. *Erklæring av motanke trenges ikke når motparten bare vil kreve avgjørelsen om saksomkostningene forandret.*

§ 365. Ankeerklæringen må nevne:

1. ankedomstolen, partene i ankesaken, og i tilfelle deres lovlige stedfortredere;
2. den dom eller kjennelse som påankes;
3. *om anken gjelder hele tvistgjensstanden eller bare en del av den.*
Videre må ankeerklæringen eller et tillegg som inngis senest en måned efter utløpet av ankefristen nevne:

4. de feil ved saksbehandlingen eller avgjørelsen som anken grunnes på, og den påstand som vil bli nedlagt;
5. de omstendigheter som er avgjørende for retten til anke.
Ankeerklæringen eller tillegget bør dessuten nevne:
6. partenes og deres lovlige stedfortrederes stilling, bosted og prosessstilling, og i tilfelle navnet på den ankende parts prosessfullmektig;

7. de nærmere omstendigheter som vil bli anført til støtte for anken, og de bevis som vil bli ført. Har nogen av disse omstendigheter eller bevis ikke tidligere vært gjort gjeldende, bør det særskilt nevnes, likeså hvad de nye bevis skal godtgjøre og hvordan de tenkes ført;

8. om den ankende part krever at retten skal settes med domsmenn, og hvad han mener om tid og sted for ankeforhandlingen og om varslet;

9. bilagene til ankeerklæringen, og om de er i original eller i avskrift.

Utredninger av retts- og bevissspørsmål må ankeerklæringen ikke inneholde i større utstrekning enn nødvendig for å forklare sammenhengen.

21 juni.
Nr. 8.

§ 366 første ledd.

Påstanden med hensyn til et påkjent krav kan bare utvides, når det gjøres sannsynlig at utvidelsen er begrunnet i omstendigheter som er inntrådt eller først blitt parten bekjent etter hovedforhandlingen, eller når motparten samtykker.

§ 367. *Efterat den fullstendige ankeerklæring er forkynt for motparten, kan nye påstander eller krav som nevnt i § 366, ikke fremsettes medmindre motparten samtykker eller retten finner at han ikke har rimelig grunn til å motsette sig endringen. Dog kan alltid inndras krav som utspringer av ankesaken eller av motpartens forhold etter ankeerklæringen til den ting eller rett saken gjelder.*

En endring kan også foregå ved at det istedenfor den gjenstand som opprinnelig er krevet, fremsettes fordring på dens verdi eller en annen ydelse, når det gjøres sannsynlig at endringen er begrunnet i omstendigheter som er inntrådt eller først blitt parten bekjent etter ankeerklæringen. Det samme gjelder om utvidelse av påstanden med hensyn til et fremsatt krav.

§ 368. *Høiesterett kan alltid nekte forhandling om nye krav og påstander, dersom saken vilde bli vidtløftiggjort eller beviset ikke hensiktsmessig kan føres for denne rett.*

§ 370. *Rettens formann gir den ankende part bevidnelse om at anke er erklært. Når fullstendig ankeerklæring er kommet inn, skal den uten ophold forkynnes for motparten. Er samtykke gitt til anke eller til å bringe saken direkte inn for Høiesterett, skal dette samtidig forkynnes.*

Formannen tilkjennegir motparten hvad han har å gjøre efter § 371 og fastsetter en tilsvarsfrist som i regelen ikke bør være lenger enn tre uker.

§ 371. *Innen tilsvarsfristen er ute, bør innstevnte i et forberedende innlegg nevne de bevis han vil føre, hvad han vil godtgjøre ved dem, og hvordan han mener bevisene bør føres. Vil han imøtegå anken med noget som ikke tidligere er gjort gjeldende, eller som er forkastet eller ikke er avgjort i den påankede dom, bør han nevne det i tilsvaret.*

Har han innsigelser å gjøre mot fremme av anken, må han fremsette dem før tilsvarsfristen er ute.

Innen samme frist bør han si fra, om han har noget å anføre om tid og sted for ankeforhandlingen, om varslet og om tilkallelse av domsmenn.

§ 372 første ledd.

Efter utløpet av tilsvarsfristen sendes sakens akter til ankedomstolen. Ved anke til Høiesterett sendes de til Kjøremålsutvalget.

§ 373. Anken kan avgjøres uten ankeforhandling:

21 juni.
Nr. 8.

1. når den har slike feil at den må avvises;
2. når retten enstemmig finner at den påankede avgjørelse må opheves av en grunn som retten av eget tiltak skal tillegge virkning.

Ved anke til Høiesterett er det Kjæremålsutvalget som treffer disse avgjørelser.

Kjæremålsutvalget kan efter å ha gitt den ankende part adgang til å uttale sig nekte å fremme anken helt eller for en del, når det enstemmig

1. finner det klart, at anken ikke vil føre frem,
2. eller finner at anken ikke vil kunne gis medhold uten at Høiesterett fraviker den påankede avgjørelse i et punkt hvor det antas å ha vært av vesentlig betydning, at retten har hatt høve til umiddelbart å høre forklaringer av parter eller vidner eller til å foreta en granskning, som ikke kan foretas av Høiesterett,
3. eller finner, at den ankende part ikke har sannsynliggjort, at det er uten hans skyld at nye påberopte beviser som under punkt 2 nevnt ikke har vært ført umiddelbart for den rett som har dømt i saken.

§ 374. Blir anken ikke avgjort efter § 373, foregår forberedelsen av ankeforhandlingen under ledelse av rettens formann eller en annen av rettens dommere efter reglene i § 320 og § 321. Bevisoptagelse kan foregå forut for ankeforhandlingen efter samme regler som bevisoptagelse forut for hovedforhandlingen i første instans.

I høiesterettssaker avhøres parter og vidner og foretas granskning efter reglene for partsavhøring og bevisoptagelse utenfor hovedforhandling. Partene skal selv henvende sig til herreds- eller byretten med begjæring om å opta de bevis som de vil føre. De skal sende med en avskrift av ankeerklæringen og den påankede avgjørelse og nevne hvad bevisoptagelsen gjelder. Rettens formann skal sette frist for å bringe tilveie bevisene.

Sakkyndige kan også avhøres umiddelbart for Høiesterett. Granskning kan foretas av Høiesterett, når den ikke krever åstedsbefaring.

Avgjørelser som nevnt i § 166 kan i høiesterettssaker treffes av den dommer som forbereder ankeforhandlingen, eller efter innstilling fra ham av Høiesteretts kjæremålsutvalg.

§ 375. Når rettens formann eller den dommer som leder forberedelsen av ankeforhandlingen, mener at den er ferdig, meddeler han partene at ankeforhandling vil bli berammet eller frist satt for levering av det første innlegg i skriftlige saker, dersom ikke partene innen en fastsatt frist har mere å anføre.

Efter utløpet av denne frist kan nye ankegrunner ikke frem-

- 21 juni. *settes medmindre motparten samtykker eller retten finner at han*
 Nr. 8. *ikke har rimelig grunn til å motsette sig endringen. Det samme*
gjelder nye omstendigheter og nye bevisstilbud, enten det er den
ankende part eller motparten som kommer med dem.

§ 376. Rettens formann fastsetter tid og sted for ankeforhandlingen og lar innkallelse forkynne for partene med en *høvelig* frist. I innkallelsen gir han partene pålegg om å ta med sig skriftlige bevis og andre bevisgjenstander. Det skal uttrykkelig nevnes at dom eller kjennelse kan bli avsagt efter reglene i § 381 om nogen av partene uteblir.

Ved innkallelse til Høiesterett fastsetter formannen den dag da ankeforhandlingen tidligst kan foretas.

Har en part efter § 157, jfr. § 164, begjært rettelse av grunnene til den påankede avgjørelse i et punkt som også er angrepet ved anken, utsettes ankeforhandlingen til begjæringen er avgjort.

§ 378. Den ankende part får først ordet. Har begge parter erklært anke, avgjør rettens formann hvem som skal tale først.

Når en part har gjort rede for sine påstander, ankegrunner eller innsigelser, og retten finner at de ikke kan føre frem, kan den avskjære videre forhandling om dem.

§ 380 annet ledd.

Den skriftlige behandling ledes av den dommer som formannen opnevner. Mer enn to innlegg fra hver side tillates ikke.

§ 388. Lagmannsretten kan, istedenfor å avvise saken fra den underordnede rett eller hjemvise eller henvise den til en underordnet rett, selv opta saken til hovedforhandling, dersom hensynet til den annen part ikke taler mot det, og saken i overordnet instans hører under denne rett.

§ 390 tredje ledd. Opheves.

§ 392. Når innholdet av den påankede avgjørelse er angrepet og den ikke opheves av ugyldighetsgrunner, avgjøres anken ved dom.

Når det til domsavgjørelse i Høiesterett er nødvendig å avgjøre tvistepunkter, som den underordnede rett ikke har tatt standpunkt til, kan Høiesterett istedenfor å avsi ny dom opheve den påankede avgjørelse og hjemvise saken til fortsatt behandling ved den underordnede rett, hvis dette finnes påkrevet av hensyn til bevisførselen. Det samme gjelder når Høiesterett ellers i særlige tilfelle finner det nødvendig å hjemvise saken av hensyn til bevisførselen.

Kjæremålsutvalget kan bestemme at ankeforhandlingen foreløbig begrenses til ett eller flere tvistepunkter, når det anses sannsynlig at behandlingen av andre tvistespsørsmål av hensyn til bevisførselen bør foregå gjennom hjemvisning til den rett, som har dømt i saken.

§ 394 siste punktum. I de tilfelle som er nevnt i § 392, 21 juni. annet ledd, begrenses saken overensstemmende med § 383 første ledd og §§ 366 og 367. Nr. 8.

§ 404. Lagmannsrettens avgjørelse av et kjæremål kan ikke påkjæres videre uten i følgende tilfelle:

1. når den avviser en sak fra den underordnede rett fordi saken ikke hører under norsk domsmyndighet, eller fordi den allerede er rettskraftig avgjort;
2. når kjæremålet gjelder saksbehandlingen ved lagmannsretten;
3. når kjæremålet gjelder tolkningen av en lovforskrift.

§ 408 annet ledd.

Når fem år er gått etter at dom i en sak er avsagt, kan begjæring om gjenoptagelse ikke lenger fremsettes. Mot forsømmelse av denne frist gis ikke opreisning. Disse bestemmelser gjelder dog ikke i saker om fastsettelse av farskap eller andre saker om nedstamning.

§ 413 første og annet ledd.

Retten treffer sin avgjørelse etter § 412 uten forhandling. Gjelder det en dom av Høiesterett, treffer Kjæremålsutvalget avgjørelsen efter at uttalelse er avgitt av en av de dommere som har dømt i saken. Til avvisning eller forkastelse efter § 412 første ledd kreves at utvalget er enstemmig.

III.

Lov av 13 august 1915 om tvangsfullbyrdelse endres således:

§ 5 siste ledd.

Saksøkte kan under samme sak kreve tilbake det som han på grunn av dommen har ydet til saksøkeren.

§ 7 siste ledd.

Erstatningen kan inntales under samme sak hvorved dommen angripes.

§ 49 nytt siste ledd.

Når det ved særskilt lovbestemmelse er gitt adgang til å innfordre pengekrav ved pålegg om trekk i lønn eller annen inntekt, kan skyldneren eller arbeidsgiveren (kassereren) klage til namsretten over pålegget som om det hadde vært en namsmannsbeslutning, og retten kan opheve pålegget forsåvidt det er ulovlig eller det påberopte pengekrav ikke består. Klagen kan fremsettes for den tjenestemann som har gitt pålegget, og han skal uten opphold forelegge den for retten med de nødvendige dokumenter og opplysninger.

§ 109 første ledd.

Har panthaveren krav på en bestemt pengesum, kan han efter forfallstid sette eiendommen til tvangsauksjon uten først

21 juni. å anlegge søksmål, dersom panteretten er stiftet enten ved
 Nr. 8. skifteutlegg eller ved et tinglyst pantebrev og utstederens underskrift på pantebrevet er bekreftet av en notarius, lensmann, forliksmann *eller sakfører* eller av to vitterlighetsvidner.

§ 155 nr. 1.

Retten skal av eget tiltak nekte stadfestelse:

1. hvis nogen av forskriftene i § 109 *tredje og følgende ledd*, § 119 eller § 120 første ledd er tilsidesatt og stadfestelse vilde medføre inngrep i en interesserts rett, dog ikke hvis den interesserte har møtt ved auksjonen uten å reise innvending, eller hvis han har gitt samtykke til at auksjonen fremmes.

§ 173 første ledd.

For den del av kjøperens forpliktelser, som skal avgjøres med penger, kan dekning ved forfall søkes gjennom tvangsauksjon over eiendommen uten søksmål, og uten at forskriftene i § 109 *tredje og følgende ledd* og § 111 kommer til anvendelse.

§ 178 første ledd.

Har en panthaver i norsk registrert skib eller part i norsk registrert skib krav på en bestemt pengesum, kan han efter forfallstid søke dekning gjennom tvangssalg uten først å anlegge søksmål, dersom panteretten er stiftet ved skifteutlegg eller ved registrert pantebrev og utstederens underskrift på pantebrevet er bekreftet av en notarius, lensmann, forliksmann, *eller sakfører* eller av to vitterlighetsvidner. Det samme gjelder for tinglyst pantebrev i norsk fartøi som er målepliktig men ikke registrert.

§ 184 tredje ledd.

Namsretten skal i rekommandert brev underrette panthavere med kjent adresse om berammelsen av auksjonen.

§ 186. *Fristen for anke over kjennelse som stadfester auksjonen, er 1 måned.*

Når en sjøpanthaver ikke har meldt sin fordring for namsretten før stadfestelseskjennelsen blir avsagt, kan han ikke påanke kjennelsen av den grunn at kjøpesummen efter riktig oppgjør er mindre enn det minste bud som kunde antas.

IV.

Lov av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning endres således:

§ 34. *Overskjønnet hører under herreds- eller byretten, men kan ikke styres av den dommer som har styrt underskjønnet. Fylkesmannen opnevner i tilfelle en annen dommer til å styre overskjønnet.*

Antallet av skjønnsmenn er fire når en lensmann har 21 juni. styrt underskjønnet, og ellers seks, dersom ikke et annet tall Nr. 8. særskilt er bestemt ved lov. Ved skjønn som omhandlet i sjøfartslovens § 319 er antallet fire.

§ 39. *Anke over et overskjønn hører under Høiesterett, når underskjønnet har vært styrt av en dommer.*

§ 53 siste ledd.

Kan erstatningsbeløpet ikke utbetales, fordi tingen er beheftet eller beslaglagt eller av andre grunner, skal beløpet gis i forvaring til den tjenestemann som foretar fullbyrdelsen. Er staten saksøker, behøver den ikke å gi beløpet i forvaring. Ved utbetaling av beløpet legges da til samme rente som av innskudd på vanlige vilkår i sparebank, dog ikke lenger enn i 10 år.

§ 63 annet ledd.

Antallet av skjønnsmenn ved overtaksten skal være fem. Overtaksten kan styres av den dommer som har styrt undertaksten, såfremt det ikke ved undertaksten er truffet avgjørelse av en tvist som nevnt i § 62 annet ledd.

V.

Lov av 1 juli 1887 om rettergangsmåten i straffesaker endres således:

§ 72 første ledd.

Den offentlige påtalemyndighets tjenestemenn er:

1. Riksadvokaten.
2. Statsadvokatene og hjelpestatsadvokatene.
3. *Politiembdsmennene, hjelpepolitifullmektigene og lensmennene.*

§ 74 tredje og fjerde ledd.

Midlertidige hjelpestatsadvokater kan opnevnes av Kongen. De behandler de saker som overlates dem av riksadvokaten eller av vedkommende statsadvokat.

Statsadvokatene utøver påtalemyndigheten under riksadvokatens overledelse. Sakene ved lagmannsrettene utføres av statsadvokatene eller hjelpestatsadvokatene.

§ 109 siste ledd.

Som forsvarere i høiere instans må enn videre ingen beskikkes som står i sådant forhold som under nr. 2 omhandlet til nogen part i saken hvis interesse strider mot siktedes. Som part regnes også den som tidligere har handlet i saken, når ansvar søkes gjort gjeldende mot ham.

§ 163. Rådslagningen og stemmegivningen foregår for lukkede dører. Formannen leder forhandlingen, stiller spørsmål og samler stemmene. Avstemningen skjer muntlig i den rekkefølge formannen fastsetter. I henhold til stemmegivningens resultater forfatter formannen dommen eller avgjø-

21 juni. relsen, og hvis intet annet av retten bestemmes, også dens Nr. 8. *begrunnelse.*

I Høiesterett foregår rådslagningen og stemmegivningen efter samme regler som for tvistemål.

§ 168 tredje ledd.

I høiesterettssaker *trer stemmegivningen istedenfor domsgrunner.*

§ 171 første ledd.

Pliktig til å møte som vidne ved hovedforhandling for lagmannsrett er enhver som bor eller opholder sig innenfor en sådan avstand fra rettsstedet at han ikke har lengere reise til det enn 600 km med jernbane eller 300 km med dampskib *eller rutebil* eller 100 km på annen måte, eller en tilsvarende veilengde dels på den ene måte dels på den annen.

§ 265 siste ledd.

Antas et tilfelle å foreligge hvor påtale vil bli undlatt i henhold til § 85 *annet og følgende ledd*, bør inntil spørsmålet herom er avgjort, bare foretas de skritt som ikke uten skade kan opsettes.

§ 377 fjerde ledd.

Saker, hvor forelegg er utferdiget, kan fremmes efter begjæring av påtalemyndigheten uten at tiltalebeslutning utferdiges. Når det i disse saker vilde være forbundet med uforholdsmessig ulempe eller utgift å tilkalle domsmenn, kan dette undlates. Beslutning herom kan ikke angripes ved kjæremål eller anke.

§ 381 siste punktum.

Av samme grunner kan den i § 377 femte ledds *annet punktum* omhandlede avgjørelse påankes.

§ 387 tredje ledd.

Antas dette, kan utvalget i herreds- og byrettsaker, hvor det enstemmig finner det utvilsomt, at — i medfør av de om ankesakers avgjørelse i Høiesterett gjeldende regler — tiltalte bør frifinnes eller en dom opheves eller i henhold til anken forandres til gunst for domfelte, uten videre treffe avgjørelse i overensstemmelse hermed. Likeledes kan utvalget opheve dommen, hvor det enstemmig finner det utvilsomt, at dommen av Høiesterett vilde bli forandret til skade for tiltalte, fordi det er anvendt en mildere straff enn den som i loven er fastsatt som den minste straff for vedkommende handling, *eller fordi utsettelse av fullbyrdelsen er besluttet hvor dette efter loven er utelukket*, eller fordi det på grunn av manglende opplysninger om tidligere domfellelse er undlatt å ilegge forhøiet straff i gjen-tagelsestilfelle.

§ 397. Opheves dommen, blir i tilfelle av ny behandling den av Høiesterett uttalte rettsanskuelse å følge. Når ikke betingelsene for gjenoptagelse er til stede, må den nye dom

ikke til skade for tiltalte fravike den eldre i deler der er ube- 21 juni.
rørt av den ankegrunn som har bevirket ophevelsen, og over- Nr. 8.
hodet ikke såfremt anken alene er iverksatt til fordel for ham.

§ 411 tredje ledd.

Lagmannsrettens avgjørelse av et kjæremål kan ikke på-
kjæres videre uten i følgende tilfelle:

1. når den avviser en sak fra den underordnede rett, fordi saken ikke hører under norsk domsmyndighet, eller fordi den allerede er rettskraftig avgjort;
2. når kjæremålet gjelder saksbehandlingen ved lagmannsretten;
3. når kjæremålet gjelder tolkningen av en lovforskrift.

§ 445. Er straffesak anlagt under forutsetning om at et inngått ekteskap er ugyldig eller ikke består, og vil påtalemyndigheten forlange dom herfor, skal den av ektefellene som ikke måtte være medinnbefattet i tiltalen, innstevnes som part i saken for dette spørsmåls vedkommende.

§ 458 nytt tredje og fjerde ledd.

Siktedes forsvarer anses bemyndiget til å motta erstatning som er tilkjent i henhold til § 454, Han har rett til å kreve utbetalt direkte til sig den del av erstatningen som trenges for å dekke det han har til gode for utlegg og arbeide med saken. Den del av erstatningen som medgår hertil, kan ikke beslaglegges av siktedes andre kreditorer eller anvendes til motregning med siktedes gjeld til staten. Når det er tilkjent en saksøker erstatning i henhold til § 455 nr. 1, gjelder tilsvarende regler i forholdet til hans prosessfullmektig.

For tilkjente saksomkostninger gjelder for øvrig bestemmelsene i tvistemålslovens § 181 tredje ledd.

VI.

Lov av 6 august 1897 om betaling for offentlige forretninger endres således:

§ 15. Når herreds- eller byretten settes med tre rettskyndige dommere, forhøies gebyret efter § 1 med en halvdel. Tilleggsgebyret betales av den part som har begjært retten satt med tre dommere.

§ 19. For behandling av en ankesak ved lagmannsrett eller Høiesterett betales av hver som anker gebyr som bestemt i § 1 første til tredje ledd med tillegg av en halvdel. Ved lagmannsrett betales minst kr. 75 og ved Høiesterett minst kr. 100.

Verdien av ankegejenstanden bestemmes efter reglene i tvistemålslovens § 358, dog således at krav og påstander som ikke er påkjent i underinstansen, regnes med.

Blir en sak som har vært avvist fra ankeinstansen, innbragt for denne påny, betales halvdel av gebyret efter første ledd og ikke over kr. 50 ved lagmannsrett og kr. 100 ved Høiesterett.

21 juni. rett. Har gebyret for den første sak vært nedsatt til det halve, Nr. 8. betales dessuten halvparten av gebyret etter første ledd.

Påankes flere saker mot samforpliktete, betales for den ene sak etter første ledd. For hver av de øvrige saker får reglene i foregående ledd tilsvarende anvendelse.

§ 20. Blir en anke avgjort eller hevet for den muntlige ankeforhandling er begynt, nedsettes betalingen etter § 19 til det halve. Det samme gjelder når en skriftlig ankesak blir hevet for skriftvekslingen er sluttet.

Blir anken tatt tilbake for saken etter forberedende behandling ved den lavere rett er innkomet til ankeinstansen, betales ikke gebyr for ankebehandling. Når en motanke faller bort fordi hovedanken ikke kommer til avgjørelse, betales ikke for behandlingen av motanken.

Bestemmelsene i § 10 får tilsvarende anvendelse, dog således at gebyret settes til kr. 50 ved lagmannsretten og kr. 75 ved Høyesterett.

§ 22. For behandling av følgende forretninger ved lagmannsrett eller Høyesteretts kjæremålsutvalg betales kr. 25:

1. Kjæremål.
2. Begjæring om opreisning eller gjenoptagelse.
3. Begjæring om å få overdratt behandlingen av en sak fra en domstol til en annen av samme orden.
4. Ansøkninng om samtykke til anke uten hensyn til verdien av ankegenstanden eller til anke fra herreds- eller byretten direkte til Høyesterett.

For lagmannens behandling av en begjæring om at herreds- eller byretten i en sak settes med tre rettskyndige dommere, betales kr. 10.

VII.

1. Denne lov skal gjelde fra 1 juli 1936. Kongen kan bestemme at enkelte av bestemmelsene skal tre i kraft fra en tidligere dag.

2. Fra 1 juli 1936 opheves lov av 17 juli 1925 om midlertidige forandringer i rettergangsordningen og § 92 i lov av 14 august 1918 om rettergangsordningens ikrafttreden.

3. Alle saker som før 1 juli 1936 er påanket eller påkjært til overrettene, føres over til lagmannsrettene. Sakene behandles etter de tidligere gjeldende regler. Begjæringer om gjenoptagelse av saker som er pådømt av en overrett, hører under lagmannsretten.

4. Kongen bestemmer hvorledes de overrettssaker som går over til behandling ved lagmannsrettene, skal fordeles mellom disse domstoler.

Lagmannsrettene rettsmøter til behandling av disse saker holdes i almindelighet ved rettens faste sete.

5. Er fristen for anke til Høiesterett i tvistemål ikke utløpet 1 juli 1936, og anke ikke er erklært, kommer de hittil gjeldende regler om ankefrist og ankeerklæring til anvendelse, men for øvrig reglene i denne lov. 21 juni. Nr. 8.

6. For saker som er reist før 1 juli 1927 gjelder overgangsforskriftene i lov av 14 august 1918 om rettergangsordningens ikrafttreden.

7. I straffesaker skal kjæremål som før 1 juli 1936 er sendt til Høiesteretts kjæremålsutvalg, avgjøres av dette.

8. Inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av året 1940, kan Høiesteretts formann, når sakmengden krever det, overføre ankesaker efter tvistemålsloven til skriftlig behandling også i andre tilfelle enn nevnt i § 380 første ledd.

9. Valg av domsmenn ved lagmannsrettene foretas første gang i første halvår 1936. Valgene gjelder fra lovens ikrafttreden til utgangen av 1937. Til grunn for valgene legges det manntall som i 1934 er satt op over dem som har stemmerett ved kommunale valg. Bestemmelsene i domstolslovens § 74 får ikke anvendelse.

De forretninger som ved loven om domstolene er pålagt lagmennene, utføres om nødvendig av de nuværende lagmenn.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om endringer i midlertidig lov om krisetiltak til støtte for landbruket. 21 juni. Nr. 9.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 18 juni 1935 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i midlertidig lov om krisetiltak til støtte for landbruket av 29 juni 1934 skal herefter lyde således:

§ 2. For å begrense det forbruk av innkjøpt kraftfôr som overstiger en bestemt mengde, kan vedkommende regjeringsdepartement med sådan innskrenkning som Stortinget måtte bestemme og i den utstrekning det finnes påkrevet eller ønskelig, fastsette avgifter for kraftfôr som innføres eller som tilvirkes her i landet herunder beholdninger ved lovens ikrafttreden. Avgiftene opkreves på den måte departementet bestemmer og skal med fradrag av utgifter til administrasjon, innkreving m. v. tilfalle et særskilt fond, hvis midler anvendes overensstemmende

21 juni. med reglene i § 9, punkt 1, og til markedsregulerende tiltak for Nr. 9. husdyrprodukter for øvrig.

Enhver som innfører, tilvirker, forhandler eller forbruker kraftfôr plikter å rette sig efter de bestemmelser om avgiftsordningens gjennomførelse som departementet fastsetter.

Ligningsvesenet i hver kommune plikter å gi de opplysninger det sitter inne med om husdyrholdet innen kommunen efter nærmere bestemmelse av departementet.

Vedkommende departement kan med de undtagelser som finnes ønskelige bestemme at det i hver kommune skal være en kraftfôrnevnd som skal bestå av 3 jordbrukskyndige medlemmer med varamenn. Kraftfôrnevnden velges av kommunestyret som også velger formann med varamann. Valget skal være alminnelig kunngjort minst 4 uker forut. Kunngjørelsen skal inneholde opfordring til jordbrukslag og småbrukerlag, hvor sådanne finnes, om å innsende forslag.

Finner vedkommende departement at nevnden ikke er forsvarlig sammensatt eller ikke utfører sitt hverv tilfredsstillende, kan det pålegge kommunestyret å foreta nytt valg.

Enhver som er valgbar ved kommunale valg og som ikke er over 60 år gammel plikter å overta hvervet som medlem av kraftfôrnevnden eller formann i denne; dog kan den som har gjort tjeneste i 3 år undslå sig for like så lang tid.

Kraftfôrnevnden utfører de gjøremål som står i forbindelse med gjennomførelsen av kraftfôrordningen og som pålegges den av departementet.

§ 8. For å skaffe midler til de i neste paragraf nevnte formål, kan Kongen eller den han bemyndiger legge avgift på margarin som blir innført eller tilvirket her i landet.

Denne avgift skal være 10 øre pr. kg margarin når innblandingsprosenten for smør er 10 og skal minskes med 1 øre pr. kg for hver prosent smørinnblandingen er over 10 og settes op med 1 øre pr. kg for hver prosent innblandingen er under 10.

§ 9. Avgiften tilfaller et særskilt fond hvis midler — med fradrag av administrasjonsutgifter og andre omkostninger — efter regler som fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger skal brukes til:

1. Tilskudd til produksjonsmelk ved meierier og til fjell- og gårdsmør som er godkjent på den måte som vedkommende departement bestemmer.
2. Utjevning av melkeprisene mellom melkecentralene i landet. Denne utjevning fastsettes beregningsmessig av departementet efter innstilling av Norske melkeprodusenters landsforbund.
3. Regulering av markedet for melk og melkeprodukter og bedring av omsetningen av disse produkter.

Ved margarin forstås ethvert smørlignende fabrikat av hvilken som helst opprinnelse, blanding og sammensetning når deri inngår noe fettstoff som ikke er fremstillet av melk. I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement om en vare skal regnes for margarin. Departementet avgjør i tvilstilfelle likeledes hvad der skal regnes som meieri etter denne paragraf. Riktigheten av de avgjørelser som er nevnt i dette ledd kan ikke prøves av domstolene.

§ 15. De med hjemmel i denne lov fastsatte avgifter med renter og omkostninger kan søkes inn ved utpantning hos den som er ansvarlig for dem.

I konkursbo og dødsbo har skyldig kraftfôravgift efter § 2 samme fortrinsrett som formues- og inntektsskatt til staten. Dette gjelder dog bare for avgift på det kraftfôr som i de siste 3 måneder før konkursens åpning eller skyldnerens død er innført eller er levert fra innenlandsk produsent.

§ 16. Tilvirker av margarin som ikke har betalt skyldig avgift ved forfalltid og som ikke innen en av departementet fastsatt frist stiller sådan betryggende sikkerhet som departementet godtar, kan av departementet for kortere eller lengere tid nektes tillatelse til å tilvirke margarin, og bedriftens lokaler kan lukkes og forsegles i tilfelle ved politiets hjelp. Departementet kan likeledes påby lukning av bedriften hvis den overtrer noen bestemmelse i de til enhver tid gjeldende regler om innblanding av smør i margarin og forholdet ikke rettes innen en av departementet fastsatt frist.

Fristen efter paragraf 102, første punktum, i lov om tvangsfullbyrdelse skal være en uke. Bestemmelsene om adgang til utsettelse med betalingspågangen efter paragraf 195 i tvangsfullbyrdelsesloven skal ikke gjelde og utlagte ting kan uten hinder av paragraf 198, første ledd, i samme lov selges allerede 2 uker efter at utpantningsforretningen er holdt.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

21 juni. **Kongeleg kunngjering um vegavgifter m. v. i budgett-terminen 1935—1936.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 12 juni 1935 gjort dette vedtak:

I samhøve med lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 22, jfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, og millombils lov frå 13 mars 1935 um avgift av bensin og gummiringar for motorvogner gjeld for budgett-terminen 1935—1936 desse vegavgifter og ekstraordinære avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kilogram av det vogni veg i driftsferdig stand med vanleg utstyr og tyngste tilhøyrande yverstell:

a. Av elektriske motorvogner med drift frå akkumulatorbatteri:
med luftgummiringar kr. 1,50 året, med andre gummiringar kr. 2,00 året.

Minste avgift 10 kronor året.

b. Av motorvogner som til framdrift heilt eller i hovudsaki nyttar brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegne med fullt brenselrom):
med luftgummiringar 6 kronor året, med andre gummiringar 8 kronor året.

2. Av prøvenummer som vert gjeve for heile året, 30 kronor året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsyklar 10 kronor året.

Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2 kronor dagen.

3. Av hjulringar for motorvogner (ytterdekk, luftkjerne-ringar og kompaktringar) som vert innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar, slangevernarar og felgband — 3 kronor av kvart kilogram.

Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.

Arbeidsdepartementet kann på søknad heilt eller for ein del gjeva tilbake avgift av gummiringar m. v. som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsette her og offisielt melde, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, soframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande fyremuner i vedkomande framande land.

4. Av bensin som vert innført til riket eller tilverka her, 10 øre av kvar liter.

Denne avgifti skal ogso svarast av petroleum og andre flytande brennto som vert blanda i bensin, soframt blandingi kann nyttast til drift av motorvogner.

Friteken for avgift er bensin som vert nytta til skeine- 21 juni.
gangsvogner åt stats- og privatjarnvegar, statens motor-
båtar, luftfarty, ogso private, og bensin til industriell
verksemd i større mengder enn 2 000 liter um året til anna
enn drift av motorvogner.

Vidare er bensin som vert nytta til motorbåtar som
trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Arbeidsdepartementet kann fastsetja at dette berre skal
gjelda for fiskarar som har fjerdeparten av inntekti si av
fisket.

Etter søknad til Arbeidsdepartementet kann bensin som
vert bruka til kommunale og private ferjor i større mengder
enn 2 000 liter um året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn eller
motorbåt har med frå utlandet til eige bruk, friteken for
avgift.

Den fyresegni som er teke inn ovanfor under 3, siste leden,
um høve for Arbeidsdepartementet til å gjeva tilbake av-
gift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske
og konsulære tenestmenn, gjeld ogso med omsyn til refusjon
til desse tenestmenn av bensinavgifti.

I tilfelle misbruk kann Arbeidsdepartementet nekt
avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kann Arbeidsdepartementet fastsetja at
avgift av bensin som vert førd ut att or riket i mengder på
minst 400 liter, kann gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifti som vert betala av motor-
farty som ikkje er fritekne for avgift, får Handelsdeparte-
mentet til rådvelde 2 pct. av bensinavgifti.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 21 juni 1935.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om formues- og inntekts- 21 juni.
skatt til statskassen for budgett-terminen
1 juli 1935 til 30 juni 1936.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 14 juni 1935 fattet følgende be-
slutning:

A.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1935 til 30 juni 1936
erlegges skatt til staten efter følgende regler:

21 juni. I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 8 pct. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første	kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kroner
— næste	»	40 000	» 0,50	—»—
— —	»	50 000	» 1,00	—»—
— —	»	50 000	» 1,50	—»—
— —	»	50 000	» 2,00	—»—
— —	»	100 000	» 2,50	—»—
— —	»	200 000	» 3,00	—»—
— —	»	500 000	» 3,50	—»—
— —	»	1 000 000	» 4,00	—»—
— —	»	2 000 000	» 5,00	—»—
—	overskytende beløp	» 6,00	—»—	—»—

- b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første	kr. 4 000	2 pct.
av de næste	» 4 000	4 »
—»—	» 4 000	6 »
—»—	» 6 000	8 »
—»—	» 7 000	10 »
—»—	» 10 000	12 »
—»—	» 15 000	14 »
—»—	» 20 000	16 »
—»—	» 20 000	18 »
—»—	» 20 000	20 »
—»—	» 30 000	22 »
—»—	» 30 000	24 »
—»—	» 30 000	26 »
—»—	» 50 000	28 »
av det overskytende beløp	30	»

21 juni.

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- b. Inntektsskatt med 14 pct. av inntektens antatte beløp, dog således, at der bare svares 6 pct. skatt av den del av inntekten, som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- b. Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, forsåvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

- a. Formuesskatt: som efter II a.
- b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

av de første kr.	3 000	1,6 pct.
av de næste »	3 000	3,2 »
— » — »	3 000	4,8 »
— » — »	5 000	6,4 »
— » — »	6 000	8,0 »
— » — »	8 000	9,6 »
— » — »	10 000	11,2 »
— » — »	12 000	12,8 »
— » — »	15 000	14,4 »
— » — »	20 000	16,0 »
— » — »	30 000	17,6 »
— » — »	30 000	19,2 »
— » — »	30 000	20,8 »
— » — »	50 000	22,4 »
— » — »	50 000	24,0 »
— » — »	50 000	25,6 »
— » — »	50 000	27,2 »
— » — »	50 000	28,8 »
— » — »	50 000	30,4 »
— » — »	50 000	32,0 »
— » — »	50 000	33,6 »
— » — »	100 000	35,2 »
— » — »	100 000	36,8 »
— » — »	100 000	38,4 »
av det overskytende beløp	40,0	»

21 juni. § 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuessmasser efter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn eller pensjon av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppbeærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skatlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19, blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statskattskrivningen formue og inntekt, som skatlegges efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skatlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skatlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b. Har nogen, som av den norske stat oppbeærer lønn eller pensjon, hvorav han er skattepliktig, tatt ophold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt.
- c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.
- d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig

skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens 21 juni
erleggelse, medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5000 er skattefri. Formuer på kr. 5000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge, forsåvidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2000 er skattefri. Skattepliktige, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underrett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skatte-lovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1400, i 3dje klasse kr. 1800, i 4de klasse kr. 2200, i 5te klasse kr. 2600, i 6te klasse kr. 3000, i 7de klasse kr. 3400 og i 8de klasse kr. 3800.

Har nogen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10 bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne

21 juni. til en av klassene 1—8 efter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skatte-
lover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige
bestemmelser om utligning av skatt på inntekt og formue
med senere tilleggslover.

B.

For budgett-terminen 1 juli 1935 til 30 juni 1936 skal
ved siden av den almindelige formues- og inntektsskatt er-
legges en særskilt kriseskatt til staten. Skatten blir å ut-
ligne som tillegg til den almindelige inntektsskatt til staten
og i overensstemmelse med de for denne gjeldende regler.
Den erlegges av nedennevnte skattepliktige således:

1. Innenlandske selskaper (A § 1 I):
Inntektsskatt med 4 pct.
Fondsskatt med 0,8 pct.
2. Sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (A § 1 II):
a. Den efter reglene under A beregnede inntektsskatt
forhøies med 20 pct.
b. Inntektsskatt med 2 pct. av den antatte inntekt.
3. Gjensidige livsforsikringsselskaper (A § 1 III):
Inntektsskatt med 4 pct.
4. Utenlandske selskaper (A § 1 IV):
Inntektsskatt med 2 pct.
5. I utlandet bosatte aktionærer (A § 1 V):
Inntektsskatt med 2 pct.
6. Andre skattepliktige (A § 1 VI):
Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp erlegges:

av de første kr.	3 000	1,0 pct.
av de næste »	3 000	2,0 »
—»— »	3 000	3,0 »
—»— »	5 000	4,0 »
—»— »	6 000	5,0 »
—»— »	8 000	5,4 »
—»— »	10 000	5,8 »
—»— »	12 000	6,2 »
—»— »	15 000	6,6 »
—»— »	20 000	7,0 »
—»— »	30 000	7,4 »
—»— »	30 000	7,8 »
—»— »	30 000	8,2 »
—»— »	50 000	8,6 »
—»— »	50 000	9,0 »

av de næste kr.	50 000	9,4	pct.	21 juni.
—»— »	50 000	9,8	»	
—»— »	50 000	10,2	»	
—»— »	50 000	10,6	»	
—»— »	50 000	11,0	»	
—»— »	50 000	11,4	»	
—»— »	100 000	11,8	»	
—»— »	100 000	12,2	»	
—»— »	100 000	12,6	»	
Av det overskytende beløp	13,0	»		

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om erleggelse av midlertidig 21 juni.
omsetningsavgift til statskassen for budgетtermi-
nen 1935—1936.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 17 juni 1935 fattet følgende beslutning:

§ 1. I budgетåret 1 juli 1935 til 30 juni 1936 erlegges til statskassen omsetningsavgift med 1 pct. av beløpene ved de salg som efter nedenstående bestemmelser er avgiftspliktige.

§ 2. Gjenstand for avgiftsplikt er, for såvidt ikke annet fremgår av det efterfølgende, ethvert salg av en vare medmindre det skjer fra produsent enten til erhvervsdrivende som omsetter vare av vedkommende slags i sin erhvervsvirksomhet eller til produsent som bruker vare av vedkommende slags som råstoff eller halvfabrikat i sin vareproduksjon. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at ved salg fra produsent til produsent også varer som på annen måte forbrukes under vareproduksjon, skal undtas fra avgiftserleggelse.

Bestemmelsen i første ledd gjelder uansett om salget skjer for egen eller andres regning. Skjer salget for andres regning, anses det for opdragsgiverens salg.

Under uttrykket salg inngår også salg ved auksjon, salg til samvirkelag fra medlemmer og samvirkelags salg til medlemmer samt levering av varer som er produsert på bestilling, såfremt det for produksjonen nødvendige materiale helt eller hovedsakelig er ydet av produsenten.

Det samme gjelder levering av varer i forbindelse med utførelse av en arbeidsydelse, selv om varens anvendelse inngår som et ledd i arbeidsydelsens utførelse.

21 juni. Likestillet med salg er bytte og levering av varer som godtgjørelse for mottatte tjenester eller ydelser samt uttagning av varer til eget bruk ved den som foretar eller lar foreta avgiftspliktig salg.

§ 3. Skjer salget fra butikk, anses det i ethvert tilfelle som avgiftspliktig.

Vedkommende regjeringsdepartement kan dog på andragende i enkelt tilfelle samtykke i at de i § 2 første ledd fastsatte undtagelser fra avgiftsplikten får anvendelse også ved salg fra butikk.

§ 4. Uansett bestemmelsene i §§ 2 og 3 er fra avgiftsplikten undtatt:

- a. Statens salg (dog ikke Vinmonopolets).
- b. Offentlig myndighets salg av inndradde varer eller hitte-gods.
- c. Salg som inngår som ledd i en tvangsfullbyrdelse i henhold til derom gjeldende lovgivning, herunder konkursboers auksjonssalg.
- d. Ethvert salg, dog ikke fra butikk, av frembringelser av gårdsbruk med binæringer, husdyrhold og havebruk som drives av selgeren.
- e. Ethvert salg, dog ikke fra butikk, av fersk, saltet, røket, tørret eller lutet fisk, tran, rogn, silde- og fiskemel.
- f. Lægers og dyrlægers salg i henhold til den derom gjeldende lovgivning av lægemidler og andre ting som brukes i sykepleien.
- g. Utgivers eller trykkers salg i enhver form av aviser og tidsskrifter samt ethvert salg av aviser og tidsskrifter ved omførsel.
- h. Bevertningssteders salg til fortæring eller bruk på stedet.
- i. Leilighetsvis salg med politiets tillatelse i velgjørende eller almenntilgode øiemed av varer som er kjøpt eller gitt dertil.
- j. Salg til utlandet samt til bruk for skib i utenriksk fart.
- k. Salg, dog ikke ved auksjon, av innbo og annet løsøre som den, for hvis regning salget finner sted, har eiet til eget bruk.
- l. Salg ved omførsel av ville bær og av ville blomster og urter.
- m. Salg av vann, gass og elektrisitet.

Vedkommende regjeringsdepartement kan undta andre salg eller visse ledd i omsetningen fra avgiftsplikten, således under hensyntagen til salgenes ubetydelighet eller foreliggende særegne forhold.

§ 5. I denne avgiftsbeslutning forstås ved:
r å s t o f f: En ikke bearbeidet vare som ved foredling eller bearbeidelse brukes til å danne en ny vare eller til i mekanisk eller kjemisk omdannelse å inngå som element i en sådan;

halvfabrikat: En ved foredling eller bearbeidelse fremstillet vare som i produksjonsvirksomhet brukes til videre bearbeidelse å danne en ny vare eller til å inngå som ledd i en sådan. 21 juni.

Under uttrykket «produsent» inngår bl. a. den som driver fiske, gårdsbruk med binæringer, husdyrhold, havebruk, skogbruk, grubedrift, stenbrudd o. lign. samt jakt og fangst.

Likestillet med produsent er meieri, som eies av leverandører, for så vidt angår salg av frembringelser av leverandørenes gårdsbruk.

Om forståelsen av uttrykket «salg ved omførsel» gjelder hvad derom er fastsatt i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

Om forståelsen av begrepet «butikk» kan departementet gi nærmere bestemmelser.

§ 6. Av varer som innføres her til riket erlegges ved innførselen avgift efter denne avgiftsbeslutning i tilfelle, hvor de innføres for regning av andre enn erhvervsdrivende her i riket som selger vare av vedkommende slags i sin erhvervsvirksomhet eller bruker den som råstoff eller halvfabrikat i sin vareproduksjon. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at ved innførsel for regning av produsent også varer som på annen måte forbrukes under vareproduksjon skal undtas fra avgiftserleggelse.

For de tilfelle hvor varer ved innførselen ennå ikke er solgt av vedkommende leverandør i utlandet, gis nærmere bestemmelser av departementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utførelse.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

21 juni.

I henhold til lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 utferdiges nærmere bestemmelser om beregning og opkreving av samt om kontroll med erleggelsen av den midlertidige omsetningsavgift til statskassen for budgetterminen 1 juli 1935 til 30 juni 1936 overensstemmende med et fremlagt utkast.

Bestemmelsene har følgende ordlyd:

§ 1. Avgiften betales av selgeren eller ved innførsel av importøren.

Av salg som foregår fra fast utsalgssted eller på annen måte er knyttet til fast forretningssted, erlegges avgift i det

21 juni. distrikt hvor forretningsstedet finnes ved kvartalets utløp eller ved virksomhetens ophør. Har en selger flere forretningssteder, kan han på henvendelse til skatteinspektøren få adgang til å betale i et enkelt distrikt avgiften av alle sine salg. Salg som ikke er knyttet til fast utsalgssted er avgiftspliktig i det distrikt hvor selgeren eller i tilfelle den som forestår salget har sitt hjemsted ved kvartalets utløp.

§ 2. Beregningsgrunnlaget for avgiften er salgsbeløpene.

Ved bytte av varer eller ved levering av varer som vederlag for mottatte tjenester eller ydelser regnes som salgsbeløp den almindelige salgspris i smått for den leverte vare på vedkommende tidspunkt. Det samme gjelder ved levering av varer i forbindelse med utførelse av en tjenesteydelse samt ved uttagning av varer til eget bruk.

Ved beregning av salgsbeløpet kommer avgiften ikke til fradrag selv om den i utstedt regning eller nota er opført særskilt. Heller ikke kommer til fradrag beregnede omkostninger ved varens levering. Selges varen ufortollet, legges tollen til salgsbeløpet.

Den avgiftspliktige verdi ved innførsel ansettes overensstemmende med de regler som gjelder for fastsettelsen av varers tollverdi ved verdifortolling med tillegg av toll og andre innførselsavgifter efter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse.

§ 3. Forpliktelsen til å svare avgift av et salgsbeløp opstår, med den i tredje ledd nevnte undtagelse, forsåvidt og i den utstrekning hvori selgeren mottar vederlaget.

Avgiften beregnes av summen av de vederlag selgeren har mottatt i hvert kvartal av kalenderåret. Tilbakebetales et mottatt vederlag helt eller delvis, kan i det kvartal hvori tilbakebetalingen skjer i summen av vederlagene gjøres fradrag for det tilbakebetalte beløp.

En selger som har ordnet regnskapsførsel og fører sitt regnskap efter det dobbelte bokholderis system, kan beregne avgiften av summen av de i kvartalet regnskapsførte salgsbeløp uansett om vederlag er inngått eller ikke. I så fall anses forpliktelsen til å svare avgift opstått når salgsbeløpet regnskapsføres. Bortfaller i sådant tilfelle et regnskapsført salgsbeløp helt eller delvis fordi salget heves, prisavslag innrømmes eller lignende, kan særskilt fradrag herfor gjøres i summen av de regnskapsførte salgsbeløp i det kvartal hvori beløpet bortfaller. Når fordringer på avgiftspliktige salgsbeløp blir helt eller delvis uerholdelige, kan særskilt fradrag herfor gjøres efter utløpet av det regnskapsår hvori tapet er konstatert. Fradraget skjer i summen av de regnskapsførte salgsbeløp i det første kvartal efter vedkommende regnskapsårs utløp. Fradrag av sistnevnte art kan bare gjøres

i den utstrekning hvori avskrivning har funnet sted på den enkelte kjøpers konto. 21 juni.

En selger som har adgang til å velge mellom de to alternativer for beregning av avgiften, kan ikke forandre beregningsmåte uten forhåndssamtykke fra skatteinspektøren.

Selgeren er selv ansvarlig for avgiftens riktige beregning.

Ved innførsel beregnes avgiften i forbindelse med tollbehandlingen. Avgiften erlegges til tolloppbeørselsbetjenten etter samme regler og under samme vilkår som gjelder for toll.

§ 4. Enhver selger som etter avgiftsbeslutningen skal svare avgift av omsetning, er forpliktet til å innrette sådan bokførsel at salgsbeløpene — i tilfelle fordelt på avgiftspliktige og avgiftsfri salg — til enhver tid kan fastsettes. En selgers hele omsetning betraktes som avgiftspliktig medmindre selgeren ved tilstrekkelig kontrollerbar bokførsel godtgjør størrelsen av den avgiftsfri omsetning.

Dersom selgerens bokførsel ved undersøkelse, jfr. § 11, ikke finnes således innrettet, at avgiftsgrunnlaget derav kan utfinnes, kan det pålegges ham å innrette sådan bokførsel som kontrollmyndigheten bestemmer.

§ 5. Innen 20 dager etter utløpet av hvert kvartal avgir selgeren på foreskrevet skjema (skjema A eller B) opgave til fylkets skatteinspektør over summen av de vederlag som er mottatt eller i tilfelle over summen av de regnskapsførte salgsbeløp. Skjemaet må utfylles nøiaktig og underskrives av selgeren.

§ 6. Samtidig med at den i § 5 nevnte opgave sendes skatteinspektøren, betales avgiften for det kvartal opgaven omfatter. Avgiften innbetales til de samme tjenestemenn som opkrever statsskatten (skattefoged, byfoged, lensmann eller skatteopkrever).

Ved innbetalingen skal medfølge en avgiftsopgave på foreskrevet blankett (skjema C). Når innbetalingen i henhold til bestemmelsen i første ledd finner sted til en lensmann eller skatteopkrever, skal denne opgave avgis i to eksemplarer hvorav det ene tilstilles vedkommende lensmann eller skatteopkrever sammen med avgiftsbeløpet, og det annet samtidig tilstilles fylkets skattefoged.

§ 7. Av avgift som ikke betales senest 8 dager etter den i § 6 bestemte betalingstid, svares, når avgiftsbeløpet utgjør kr. 50,00 eller derover, renter beregnet etter 0,5 pct. pr. måned eller del derav.

§ 8. Ligningssekretæren (ligningschefen) eller ligningsnevndens formann hvor ligningssekretær ikke er ansatt, skal opta fortegnelse pr. 1 juli 1935 over alle som driver avgiftspliktig salgsvirksomhet i distriktet. Fortegnelsen skal føres à jour ved

21 juni. utløpet av hvert kvartal. Hvor et herred er delt i flere lensmannsdistrikter, skal fortegnelsen optas særskilt for hvert lensmannsdistrikt.

§ 9. Direktøren for skattevesenet har den øverste ledelse av kontrollen med avgiftens erleggelse og utferdiger alle nærmere forskrifter og instruksjer vedrørende kontrollen, derunder regler angående istandbringelse og føring av den i § 8 omhandlede fortegnelse over de avgiftspliktige, likesom han kan treffe bestemmelse om samarbeide mellom kontrollens tjenestemenn og ligningsmyndighetene og angående innretningen av de avgiftspliktiges bokføring, jfr. § 4.

Forsåvidt angår avgift som skal erlegges ved innførselen, utformes de nærmere forskrifter og instruksjer med hensyn til beregning, opkreving og kontroll av Finans- og tolldepartementet. Dette kan likeledes i samråd med direktøren for skattevesenet treffe bestemmelser om det fornødne samarbeide mellom tollvesenet og avgiftsmyndighetene.

§ 10. Kontrollen utøves, for så vidt ikke annet måtte bli bestemt, av skatteinspektøren i hvert fylke og av kontrollører som underordnes disse. Kontrollørene ansettes av Finans- og tolldepartementet. I Oslo og Bergen henlegges kontrollen under skatteinspektører som ansettes midlertidig av departementet.

Skattedirektøren kan på eget initiativ la foreta undersøkelser hos de avgiftspliktige.

§ 11. Kontrollens tjenestemenn har når som helst adgang til å undersøke selgerens bøker med tilhørende bilag og korrespondanse og kan av selgeren kreve meddelt de opplysninger som de finner nødvendige.

Selgeren og de personer som er i hans tjeneste skal ved undersøkelsen yde all den veiledning og hjelp som forlanges.

Bøkene med tilhørende bevisligheter kan, når det finnes nødvendig, kreves avlevert til gjennomgåelse.

Skattedirektøren og skatteinspektøren kan kreve spesifisert oppgave fra en selgers leverandører over varer som er levert denne direkte eller gjennom mellommann.

På henvendelse fra skattedirektøren eller skatteinspektøren er alle som driver salgsvirksomhet forpliktet til å innsende gjenskap av sitt årsoppgjør, jfr. skattelovene av 18 august 1911, for landet § 63 og for byene § 55.

§ 12. Undlater nogen som har drevet avgiftspliktig salgsvirksomhet å avgi pliktig oppgave til skatteinspektøren innen foreskrevne frist, eller finnes avgitt oppgave å være ufullstendig eller uriktig eller bygget på mangelfullt grunnlag, kan grunnlaget for avgiftsberegningen efter at vedkommende er gitt anledning til å uttale sig fastsettes ved skjønn av skatteinspektøren.

Fastsettelse av eller endring av grunnlaget for avgifts-

beregningen overensstemmende med denne paragraf kan fore- 21 juni.
tas innen 5 år, regnet fra utløpet av vedkommende kvartal.

§ 13. Klage over ansettelse av grunnlaget for beregningen av avgiften i henhold til § 12 kan inngis til skatteinspektøren innen 3 uker etter at selgeren har mottatt opgave over avgiften.

Finner skatteinspektøren klagen helt eller delvis berettiget, beriktiger han sin tidligere avgjørelse. I ethvert tilfelle gir han snarest mulig klageren underretning om sin avgjørelse med hensyn til klagen.

§ 14. Når en klage til skatteinspektøren overensstemmende med § 13 ikke helt imøtekommes av denne, kan selgeren innen 3 uker etter at han har mottatt underretning som i § 13, annet ledd bestemt, påklage vedkommende ansettelse til prøvelse ved en klagenevnd bestående av skattedirektøren som formann og to medlemmer som opnevnes av Finans- og tolldepartementet.

§ 15. Klagenevnden treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som i korthet skal begrunnes.

Finner klagenevnden etter de foreliggende opplysninger at skatteinspektørens ansettelse er for lav, kan den forhøie ansettelsen.

§ 16. Skattedirektøren kan innbringe avgiftsgrunnlaget til prøvelse ved klagenevnden også i tilfelle hvor klage ikke har vært inngitt. Forhøielse av avgift i henhold til sådan innbringelse kan dog ikke finne sted senere enn 5 år regnet fra utløpet av vedkommende kvartal.

§ 17. Avgift som pliktes i henhold til skatteinspektørens ansettelse etter § 12 eller etter klagenevndens ansettelse i henhold til § 15 annet ledd eller § 16, innbetales innen 14 dager etter at selgeren har mottatt opgave over avgiften med renter overensstemmende med § 7 fra den tid avgiften skulde vært betalt.

§ 18. Politiets tjenestemenn er forpliktet til på henvendelse å yde bistand ved kontrollen, derunder ved gjennomførelsen av de forskrifter som utferdiges av skattedirektøren. Adgang til å kreve meddelt opplysninger overensstemmende med § 11 tilkommer i så fall også politiets tjenestemenn.

Ligningsmyndighetene er på henvendelse forpliktet til å meddele til deres rådighet stående opplysninger fra ligningsmaterialet. Opplysninger som her nevnt kan meddeles uten hinder av bestemmelsene i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 129 og for byene 121.

§ 19. Kontrollens og politiets tjenestemenn samt særskilt antatte medhjelpere er forpliktet til overfor alle uvedkommende å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold samt inntekts- og formuesforhold som de gjennom sin virksomhet i kontrolløiemed får kjennskap til, likesom det er dem forbudt å gjøre bruk til personlig fordel av hvad de således har erfart. Det

21 juni. samme gjelder de personer som har vært i kontrollens eller politiets tjeneste, men er fratrådt denne.

Bestemmelsen i første ledd er ikke til hinder for at kontrollens tjenestemenn kan meddele opplysninger til bruk for ligningsmyndighetene.

§ 20. Departementet kan frafalle avgift som anses uerholdelig.

Hvor billighet eller andre særlige grunner taler for det, kan departementet ved bestemmelse i det enkelte tilfelle fritta for betaling av avgiften.

§ 21. Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å utferdige supplerende forskrifter om avgiftens beregning og opkrevning og om kontrollen hermed.

Angående avgiftspliktens omfang utferdiger departementet forklarende bestemmelser.

21 juni. **Kongelig kunngjøring om forhøielse av tollene på visse fajansevarer.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 4 mars 1935 fattet beslutning om at grunntollen for de under tolltariffens post «Jord etc. B. 8. fajanse, ikke annensteds nevnt: b. annet, herunder ekte eller efterlignet forgylt eller forsølvet» hørende varer fra den tid Kongen bestemmer blir å forhøie fra kr. 0,20 pr. kg til kr. 0,25 pr. kg.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 24 juni 1935.

Gitt på Oslo slott 21 juni 1935.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

21 juni. **Kongeleg resolusjon.**

§ 15 i lov um høgre ålmenksular av 10 mai 1935 um opp- takingsalderen til 1ste klasse av 4 årige gymnas vert sett i kraft frå og med skuleåret 1935—1936.

21 juni. **Kongeleg resolusjon.**

Med heimeli § 15 i lov um tilsyn med pleieborn frå 29 april 1905 vert fastsett at §§ 1—9 i nemnde lov skal gjelda for Seljord herad i Telemark fylke.

21 juni. **Kongelig resolusjon.**

Den ved kongelig resolusjon av 9 mars 1934 iverksatte importregulering for fajanse opheves fra og med 24 juni 1935.

Kongelig resolusjon.

21 juni.

1. I henhold til lov om fangst av bardehval av 14 juni 1935 utferdiges nytt reglement for fangst av bardehval overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Det tidligere reglement fastsatt ved kongelige resolusjoner av 19 juli 1930 og 13 juli 1934 opheves.

Det i post 1 utferdigede nye reglement lyder således:
I medhold av lov om fangst av bardehval av 14 juni 1935 bestemmes som gjeldende inntil videre:

§ 1. Fangst av bardehval sønnenfor 40° sydlig bredde må kun foregå i tidsrummet 1 desember—15 mars, begge dager medregnet.

§ 2. Med undtagelse av tarmer, innvoller, barder og sveiver skal enhver hval som fanges, i sin helhet utnyttes på forsvarlig måte. Dog kan man i tidsrummet fra fangstens begynnelse og frem til 1 januar undlate å utnytte ryggkjøttet, regnet fra hodet og bakover mot halen, i høide med endetarmens ytre åpning (anus).

§ 3. Den for driften ansvarlige (bestyreren) plikter å påse at der ikke fanges flere hval enn kokeriet efter sin kapasitet kan oparbeide på forsvarlig måte innen 36 timer, regnet fra dyret er skutt. Bestyreren plikter derfor å påse at hvalbåtene, om nødvendig, midlertidig helt eller delvis innstiller sin fangst, likesom han skal holde sig underrettet om hvilket antall hval fangstbåtene til enhver tid har fanget og anlagt.

§ 4. Ethvert kokeriskib og ethvert fangstfartøi som aktes anvendt i antarktiske farvann skal være utstyrt med trådløs telegraf eller telefon og betjening som kan anvende disse. Fra denne bestemmelse kan Handelsdepartementet dispensere for så vidt fangstfartøier angår.

§ 5. På ethvert kokeriskib skal der føres fangstdagbok (journal) av bestyreren eller av kaptein eller styrmann under bestyrerens tilsyn og medansvar. Jfr. straffelovens §§ 316 og 421. Dagboken føres efter tidsfølgen for hver vakt. Hvad der passerer på den enkelte vakt, kan foreløbig optegnes på en kladd, men skal innføres innen ettmålets ende.

Journalen skal føres ordentlig og tydelig. Hvad engang er innført må ikke raderes, overstrykes eller på annen måte gjøres uleselig. Blir rettelse nødvendig, tilføies den som anmerkning. Dagboken skal være paginert og gjennomtrukket samt autorisert av Hvalrådet, tollvesenet eller norsk konsul. Formularen skal være godkjent av Handelsdepartementet.

§ 6. I dagboken skal innføres følgende opplysninger:

1. Innbragt fangst av blåhval, av finnhval og av annen hval for hvert døgn.

- 21 juni. 2. Hvalens kjønn og omtrentlige lengde i engelsk fot, målt fra overkjevens forreste del (nebbet) til hakket i halen (spjæren).
3. Antall flenset hval pr. døgn, spesifisert for blåhval, finnhval og annen hval.
4. Antall fylte spekkjeler og presskjeler, samt antall påfyllinger på Hartmannsapparater av spekk eller kjøtt og ben, alt pr. døgn. Anvendes andre utkokningsapparater, skal der gis tilsvarende opplysninger om disse.
5. Samlet oljeproduksjon pr. døgn og uke.
6. Gjennomsnittlig syregehalt pr. døgn for spekkolje og kjøttolje, hver for sig i hele og 10dels prosent.
7. Kokeriskibets middagsposisjon.
8. Vindens retning og styrke, sjøgang og om mulig isforhold.
- § 7. Dagboken tilstilles Handelsdepartementet ved fangstens avslutning.

§ 8. Handelsdepartementet kan kreve statistiske opplysninger om fangsten og tilvirkningen i den utstrekning det anses nødvendig.

§ 9. Det er forbudt å fange:

- a. Retthvaler (glattthvaler eller sletthvaler (*Balaenidae*)).
- b. Hunnhval som følges av unge.
- c. Hvalunge som følger moren.
- d. Blåhval under 65 eng. fot og finnhval under 55 eng. fot målt som foran under § 6 bestemt.

Blir sådan hval skutt, er det forbudt å betale parter (hvalparter) selv om der foreligger undskyldende omstendigheter.

§ 10. Medfører absolutt tvingende omstendigheter noen gang at reglementets bestemmelser om fangst og tilvirkning ikke kan overholdes, skal der redegjøres utførlig og nøiaktig herfor i fangstdagboken. Er der offentlig inspektør og/eller kontrollør ombord, bør inspektøren og/eller kontrolløren på forhånd varsles.

§ 11. Ethvert kokeriskib er forpliktet til å medta offentlig kontrollør. For kost og ophold betaler kontrolløren kr. 3,00 pr. døgn. Kontrolløren og inspektøren har adgang til skibets fangstjournaler. Inspektøren skal på feltet ha egen lugar.

§ 12. Av all olje som produseres skal der erlegges avgift à 20 øre pr. fat (à 170 kg). Avgiften blir å innbetale til Handelsdepartementet ved fangstsesongens avslutning, senest innen 1 august.

§ 13. Et avtrykk av loven og dette reglement skal være opslått på hvert kokeriskib og hvert fangstfartøi (hvalbåt) på et iøinefallende sted som er tilgjengelig for alle.

§ 14. Overtredelse av reglementet er straffbart. Jfr. § 11 i hvalloven av 14 juni 1935.

Kongelig resolusjon.

21 juni.

I medhold av § 9 i reglementet for Norges veterinærhøiskole bestemmes, at for uten av den som har bestått avgangseksamen fra Norges veterinærhøiskole, kan titelen veterinær eller dyrlæge her i landet kun benyttes av den som har påbegynt veterinærstudium ved utenlandsk universitet eller veterinærhøiskole før 1 juli 1935 og som har bestått avgangseksamen derfra.

Kongeleg resolusjon.

21 juni.

I samhøve med § 3 og § 5 i lov frå 29 juni 1934 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 og lov frå 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert Landbruksdepartementet gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 juli 1935 til og med 30 juni 1936 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk.

Kongelig resolusjon.

21 juni.

- I. I medhold av §§ 1, 2 og 10 i midlertidig lov av 29 juni 1934 om krisetiltak til støtte for landbruket med endringslov av 21 juni 1935 samt Stortingets beslutning av 7 s. m. skal der fra den dag Landbruksdepartementet bestemmer, betales en avgift på kraftfôr som innføres eller tilvirkes her i landet, herunder beholdninger hos forhandlere den nevnte dag. Avgiften må ikke overskride 6 øre pr. kg kraftfôr.

Landbruksdepartementet eller den dette bemyndiger til det, fastsetter de nærmere forskrifter som er nødvendige for å gjennomføre avgiftsordningen.

- II. Bestemmelsene i kongelig resolusjon av 29 juni 1934 punkt 2 for så vidt angår bemyndigelsen for Landbruksdepartementet til å gjennomføre kraftfôrrasjoneringen opheves fra den dag avgiftsordningen settes i verk.

Kongelig resolusjon.

21 juni.

I medhold av §§ 65 og 66 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål pålegges enhver interessert i forhold til den nytte han har av tiltaket, å bidra til samsauesanking i følgende beitestrekninger i Straumsnes, Tingvoll og Øre herreder i Møre fylke:

1. I Straumsnes herred beitestrekninger som støter mot Tingvoll herred og omfattende fjellmark som begrenses av gårdene Fløystad, Vatten (Vatn), Kjærvik (Kjærringvik), Eikrem, Tve-Ekren og Tre-Ekren.
2. I Tingvoll herred beitestrekninger på Tingvollhalvøya.
3. Alle beitestrekninger i Øre herred.

21 juni.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Skien bystyres beslutninger i møter 6 februar 1933 og 27 mai 1935 om forandring i § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen trer i kraft straks.

Vedtektens § 1 skal herefter lyde således:

§ 1. Utsalgssteder hvor ikke andre varer selges enn frembringelse av have- og jordbruk i naturlig tilstand, ville bær og blomster, egg, ost, natursmør, melk, fløte, baker- og konditorvarer, tillaget mat (av hermetikk dog kun hermetisk melk) mineralvann som ikke inneholder gifter, alkoholfrie vorter-drikker, safter, syltetoier, marmelader, ekte honning, chokolade, penner, blekk, blyanter og konvolutter samt aviser og tidskrifter, skal på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til 7.

På søn- og helligdager kan der holdes åpent fra kl. 8 til 10 og fra kl. 17 til 22, 1ste jule-, påske- og pinsedag holdes stengt hele dagen. Julaften, påske- og pinseften lukkes kl. 18.

Utsalgssteder i portrum eller på andre steder i fri luft, skal holdes lukket fra kl. 24 til 8. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 17 til 24, 1ste jule-, påske- og pinsedag holdes lukket hele dagen. Julaften, påske- og pinseften lukkes kl. 18. Natt til 2 mai, natt til 18 mai og natt til 24 juni kan der holdes åpent til kl. 1.

21 juni.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

Erhvervsmessig personbefordring med motorvogn på de offentlige veier innen herredene Lunner, Jevnaker, Brandbu og Gran i Opland fylke.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21, II første ledd, kfr. lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, bestemmes følgende som gjeldende inntil videre:

«På de offentlige veier innen herredene Lunner, Jevnaker, Brandbu og Gran må erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn ikke foretas av andre enn dem som får tillatelse dertil av politimesteren.

De nærmere bestemmelser og regler bl. a. angående antallet av sådanne tillatelser, takster, største passasjertall, kontroll m. v. fastsettes av politimesteren efter forutgående uttalelser fra vedkommende formannskap. Takstene skal derhos forelegges fylkesveistyret til godkjennelse.

Undtatt fra foranstående bestemmelser er befordring fra sted beliggende utenfor de 4 nevnte herreder til eller gjennom herredene. Videre er undtatt befordring av offentlige tjeneste-

menn, læger, dyrlæger, jordmødre, syke som trenger hurtig 21 juni.
hjelp samt veivesenets transporter.

Disse bestemmelser trer i kraft straks».

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

21 juni.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Porsgrunn bystyre i møter 6 og 27 mars 1934 vedtatte reguleringsplan for deler av Østre Porsgrunn med omliggende byggebelte. Stadfestelsen er meddelt på betingelse av at den nyregulerte gate med plankryssning av jernbanen nordenfor Osebakken holdeplass føres i undergang under jernbanen, og at utgiftene hermed blir jernbanen uvedkomende. Undtatt fra stadfestelsen er det på reguleringskartet med rød farve skrafferte areal ved jernbanens godshus.

Utenfor byggebeltet gjelder stadfestelsen kun den på reguleringskartet inntegnede Skiensgates innførsel på Skiensveien; denne regulering er vedtatt av Borgestad—Menstad bygningskommunestyre i møte 19 september 1933.

I henhold til samme lovs § 3 approberes som gjeldende inntil videre de av bystyret samtidig vedtatte byplanvedtekter for Porsgrunn, dog med en del endringer, hvorefter vedtektene skal lyde således:

Byplanvedtekter for Porsgrunn.

Ad kap. III. Byplaner.

Byen deles i 3 soner, hvis grenser er angitt på medfølgende oversiktskart over byområdet i målestokk 1:2000.

1ste sone. Tettbebyggelse.

Enhver bygning til gaten skal oppføres umiddelbart i grenselinjen mot nabotomt således at hele tomtens fasadelinje utbygges, dog med de tillem্পninger som bygningslovens § 65, 2 og 3 innrømmer. Ingen bygning må oppføres i større høide enn 12 m eller ha mere enn 3 fulle etasjer. Loft medregnes ikke i etasjenes antall, kjeller som regel heller ikke. Dog medregnes kjeller i bygninger på skrånende terreng, når kjelleren vender mot gate og kan innredes til beboelses- eller arbeidsrum.

I bygninger på flatt terreng må der ikke innredes beboelsesrum i kjeller. Loft over 3. etasje tillates innredet helt eller delvis.

Der tillates ikke bygget i større dybde fra byggelinjen enn 15 m.

Enhver bygning i denne sone skal ha et gårdsrum, som minst utgjør $\frac{1}{4}$ av bygningens grunnareal med minste utstrekning av 5 m til hver kant. Derhos må bestemmelsene i § 75, jfr. 76, iakttas.

under 55° C., skal der efter at rummet
forstas undersøkt og utstedes certifikat for at rummet
Kort Lovtidende, 1ste avd. Nr. 23, 1935.

21 juni. I denne sone skal alle bygninger opføres av mur. Bedrifter som ved røk, larm eller lukt kan forvolde ulempe for nabo tillates ikke anlagt i denne sone.

Bygningsrådet og helserådet avgjør hvorvidt bedrift kan antas å volde sådan ulempe.

Hvor grensen mellem 1ste og 2nen sone skjærer gjennom kvartaler, må bebyggelsen utformes uten anvendelse av brandgavl, idet bestemmelsen om murbygningers avstand til nabogrense ved åpen bebyggelse gjøres gjeldende.

2nen sone. Åpen bebyggelse.

Ingen murbygning i denne sone må opføres i større høide enn 10 m eller ha mere enn 2 fulle etasjer. Undtatt fra denne bestemmelse er dog det kvartal, som begrenses av Sverres gate, Håkons gate og Jernbanegaten, hvor bygninger kan opføres i 3 etasjer med 12 m høide.

For kjeller og loft i murbygning gjelder samme bestemmelse som for 1ste sone.

For trebygninger gjelder særbestemmelsene i bygningslovens §§ 114 og 115.

For bebyggelse i denne sone finner reglene i bygningslovens § 75 og undtagelsesbestemmelsene i § 76 anvendelse.

I denne sone må ikke anlegges eller settes i gang bedrift som ved røk, larm eller lukt kan forvolde nabo ulempe. Bygningsrådet og helserådet avgjør hvorvidt bedrift kan antas å volde sådan ulempe.

Utenfor murtvangsstrøket langs bryggene mot elven i denne sone, kan med bygningsrådets tillatelse opføres sjøboder og pakkhus, samt skur av tre med en grunnflate av op til 250 m² når hoiden ikke overskrider den i bygningslovens § 114 bestemte høide for trebygninger. Avstanden til nabogrense må være minst 5 meter og denne avstand kan ikke erstattes med brandvegg.

3dje sone. Industriområdet.

Til denne sone kan bygningsrådet med helserådets og brandstyrets samtykke henvise sådanne bedrifter som ikke er tillatt i de andre soner.

22 juni. Regler for igangsetning av reparasjonsarbeid på skib med oljetanker i Norge.

(Fastsatt av Socialdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 14 juni 1935 med hjemmel i lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter m. v. av 18 september 1915 med tilleggslov av 11 juli 1919).

§ 1. Skib som reglene gjelder for.

Disse regler gjelder for skib som har ført olje som ladning eller som bunkers i tanker.

Med olje forstås i disse regler «oljer», fettarter, kullvann- 22 juni.
stoffer (bensin, bensol, petroleum o. l.) eller blandinger av disse
stoffer med andre stoffer.

De regler som i det efterfølgende er oppstillet for oljetanker
gjelder også for pumperum og kofferdammer og for andre rum
som det kan ha samlet sig gass i.

Reglene gjelder også for det foran reparasjonsarbeidet
gående rengjøringsarbeid når dette går inn under lov om arbei-
derbeskyttelse.

§ 2. I gangsetning av reparasjonsarbeid
m. v. i eller i nærheten av oljetank.

a) Før der er utstedt gasscertifikat som nevnt i § 6 må repa-
sjonsarbeid ikke settes i gang i oljetank, heller ikke må der
i eller i nærheten av sådan brukes smiesse, annen åpen
varme, bart lys eller varme nagler eller foretas arbeid hvor-
ved der er fare for at der kan opstå gnister.

Har rum som nevnt i § 1 senest inneholdt

1) olje av animalsk eller vegetabilsk opprinnelse eller ben-
sol, må ingen gå inn i rummet før rummet er så vidt
mulig tømt og godt luftet, helst dampet og luftet, og
der i henhold til etter dette foretatt undersøkelse fore-
ligger certifikat for at luften er så fri for giftige og
brandfarlige gasser, at arbeidet kan settes i gang;

2. mineralsk olje med et flammepunkt som er under 55° C.
(131° F.) ved 760 mm barometerstand (bensin, petro-
leum, råolje o. l.), må ingen gå inn i rummet før det er
tømt og luftet, eventuelt dampet og luftet, og der i
henhold til etter dette foretatt undersøkelse foreligger
certifikat for at rummet er så fritt for brandfarlige
gasser, at arbeidet kan settes i gang. Hvis oljen van-
skelig lar sig fjerne tilstrekkelig ved tømning, dampning
og luftning, skal der efter den endelige rengjøring fore-
tas ny undersøkelse og utstedes nytt certifikat for repa-
rasjonsarbeidet settes i gang.

Hvis oljen har et flammepunkt som er under 22° C.
(71.6° F.) ved 760 mm barometerstand, skal under-
søkelsen og certifikatet omfatte ikke bare arbeidsrummet,
men også de tilstøtende rum;

3. mineralsk olje med flammepunkt over 55° C., må repa-
sjonsarbeid ikke settes i gang før der er utstedt certi-
fikat for at rummet er så fritt for brandfarlige gasser
at arbeidet kan settes i gang. Undersøkelsen kan foretas
enten efter at tanken er tømt og luftet, eventuelt tømt,
dampet og luftet, eller efterat rengjøringen er ferdig. Hvis
der ved rengjøringen er brukt olje med flammepunkt
under 55° C., skal der efter at rengjøringen er ferdig
foretas undersøkelse og utstedes certifikat for at rummet

22 juni. er tilstrekkelig fritt for brandfarlige gasser før reparasjonsarbeid settes i gang.

Forbudet mot å gå inn i rum som nevnt gjelder ikke for overordnede som skal inspisere rummet eller for den som skal foreta undersøkelser for utstedelse av sertifikat.

- b) Blir det nødvendig å åpne en rørledning eller et ventilhus i rum som nevnt i § 1 som det arbeides i, eller oppstår der av andre grunner, f. eks. på grunn av dampning eller åpning av varmespiral (heating coil), tvil om rummet er fri for gass, må arbeidet innstilles inntil det ved nytt sertifikat er gitt erklæring for at det kan fortsettes.

§ 3. Belysning.

I oljetank må ikke brukes annen kunstig belysning enn sikkerhetslampe *) før gasscertifikatet gir adgang til det.

Belysningen ombord for øvrig må være som foreskrevet av det offentlige tilsyn med elektriske anlegg eller av et anerkjent klassifikasjonsselskap. Opmerksomheten henledes særlig på at såfremt der brukes elektriske lamper med bevegelig ledning, må lampene og deres beskyttelsesmidler samt ledninger ettersees og prøves omhyggelig før de tas i bruk.

§ 4. Røkning.

Røkning ombord er forbudt undtagen på steder hvor det uttrykkelig er tillatt.

§ 5. Forskjellige forholdsregler under arbeidet.

- Når oljetank skal rengjøres, må den luftes grundig. I almindelighet skal den også være dampet før luftningen.
- Under rengjørings- og reparasjonsarbeid må der sørges for god tilførsel av frisk luft gjennom tilstrekkelig — om nødvendig kunstig — ventilasjon. Så vidt mulig skal alle mannhull og luker holdes åpne. Redningstaug, brandslukningsmidler og gassmasker må holdes klar.
- Spill av olje, bensin m. v., filler, twist, sagmugg etc. som har vært brukt under arbeidet skal fjernes fra rummet innen arbeidstidens slutt og tas forsvarlig vare på i den utstrekning det er nødvendig av hensyn til fare for selvantendelse eller brand.
- Under rengjøringsarbeid må en mann på dekk følge arbeidet i rummet.

§ 6. Gasscertifikat.

Det sertifikat som er nevnt i §§ 2 og 3 skal være utferdiget av en kyndig kjemiker i overensstemmelse med skjema fastsatt av Socialdepartementet.

*) Elektrisk håndlampe med høist 6 volt spenning anses å tilfredsstille kravet til sikkerhetslampe.

Certifikatet må for hver enkelt tank og hvert enkelt rum 22 juni.
som nevnt i § 1 angi om de er så fri for giftige og brandfarlige
gasser at rengjørings- og reparasjonsarbeid kan settes i gang,
og om smieser, annen åpen varme, bært lys og varme nagler
kan brukes der uten fare.

Certifikatet skal slås op ombord i nærheten av landgangen.

§ 7. Disse regler skal være opslått på iøinefallende sted i
bedriften.

§ 8. Disse regler trer i kraft straks.

Overtredelse av reglene straffes med bøter.

Skriv frå Socialdepartementet.

22 juni.

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 25 april
1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5
frå 25 juli 1913 vedtaket at Ål heradstyre, Buskerud fylke, i
møte 28 mai 1935 um ny vedtekt um stengjingstid
for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 8 juli
1935. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Den nye vedtekta lyder so:

§ 1. Utsalsstader for varor skal med nedennemnde undan-
tak på kvardagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 8.

Jol-, nyårs-, pinse- og påskeaftan vert stengt kl. 15. 17 mai
vert stengt kl. 13.

Sun- og helgedagar og tredje joledag skal utsalsstadene
vera heilt stengde.

§ 2. Utsalsstader som berre sel mineralvatn, sjokolade,
frukt, is, mjølk, egg, fløyte, natursmør, ost, bakar- og konditor-
varor, syltety, fyrstikker, såpe, blad og tidsskrift, skal på alle
kvardagar vera stengde frå kl. 21 til kl. 8. Jolaftan vert likevel
stengt kl. 18.

På sun- og helgedagar kan desse utsalsstadene haldast
opne frå kl. 8½ til kl. 10½ og frå kl. 17 til kl. 21.

§ 3. I stengjingstidi må kundar ikkje sleppast inn. Kundar
som er komne inn fyre stengjingstid, kan likevel verta ekspedera
etter stengjingstid.

§ 4. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lovi. Jfr.
straffelovi § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

22 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25
april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov
nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Hauge-
sund bystyres beslutninger i møter 15 mars og 14 juni 1935
om forandring av § 1, 1. ledd, i den gjeldende vedtekt angående
lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen trer i kraft straks.

22 juni. Vedtektens § 1 første ledd skal herefter lyde således:
 Utsalgssteder for salg av varer skal på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 7. I månedene juni, juli og august lukkes dog på lørdager kl. 17 og på ukens øvrige hverdager kl. 18. Søn- og helligdager holdes lukket hele dagen. Jul- og nyttårs-aften (når disse ikke faller på helligdager) samt påske- og pinse-aften lukkes kl. 17.

22 juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 21 juni 1935 og midlertidig lov av 29 juni 1934 med endringslov av 21 juni 1935 samt Stortingets beslutning av 7 s.m. angående avgift på toppforbruket av kraftfôr har Landbruksdepartementet bestemt:

Avgiftsordningens ikrafttreden.

Fra og med mandag 24 juni 1935 skal det betales en avgift av alt kraftfôr som innføres eller tilvirkes her i landet, herunder beholdninger hos engrosforhandlere den nevnte dag.

Fra samme dag opheves rasjoneringen av kraftfôr.

Avgiftens størrelse.

Avgiftens størrelse fastsettes av Statens kornforretning med Landbruksdepartementets godkjennelse. Avgiften fastsettes efter en skjønsmessig vurdering av forholdene til enhver tid og skal så langt praktiske hensyn gjør det mulig varieres efter bevegelsene på verdensmarkedet slik at kraftfôret i utsalgspris noe nær kommer til å dreie sig om et innenlandsk prisleie for kraftfôr som fastsettes av Landbruksdepartementet. Overensstemmende med forslag fra Omsetningsrådet av 19 juni 1935 fastsettes dette prisleie inntil videre til 14½ øre pr. førenhet. Efter Stortingets beslutning av 7 juni 1935 skal avgiften dog ikke overskride 6 øre pr. kg kraftfôr.

Da det bare er toppforbruket som skal belastes med avgift, vil forbrukerne efter avgiftsårets slutt ha krav på å få betalt tilbake det de har betalt for meget i henhold til de bestemmelser som til enhver tid gjelder om visse avgiftsfrie mengder pr. dyr.

Avgiftsfrie mengder.

Departementet fastsetter inntil videre følgende mengder kraftfôr avgiftsfri:

a. For bruk med et samlet kraftfôrkjøp på inntil 1200 kg pr. år:

300	kg	pr.	storfe
100	«	«	ungfe over 4 måneder
250	«	«	avlssvin
150	«	«	slaktesvin

22 juni.

40 kg. pr.	sau eller geit
25 «	for høner og ender
30 «	« gjess og kalkuner.
b. For bruk med større kraftfôrkjøp enn 1200 kg pr. år:	
200 kg. pr.	voksente storfe
75 «	« ungfe over 4 måneder
200 «	« avlssvin
125 «	« slaktesvin
25 «	« sau og geit
20 «	for høner og ender
20 «	« gjess og kalkuner.

Til fjærfe gis dessuten et tillegg på 10 % til opdreftsfor.

På grunnlag av de ovennevnte avgiftsfrie mengder og dyreantallet 1 januar i avgiftsåret beregnes det frikvantum som det skal tilbakebetales avgift for. Dyreantallet opgis i overensstemmelse med selvangivelse og næringsoppgave som vil bli brukt som kontroll med at opgaven er riktig. De brukere som ikke er pliktige til å avgi selvangivelse og næringsoppgave, må skaffe bevidnelse fra 2 troverdige menn for at de hadde det antall dyr 1 januar som de gjør krav på å få tilbakebetalt avgift for. For slaktegris skal dog det antall som i avgiftsårets løp er solgt eller slaktet til bruk i egen bedrift bli lagt til grunn. For det solgte antall slaktegriser, må det fremlegges kvittering for betalt fleskeavgift etter omsetningsloven. Er slaktet solgt uten at fleskeavgift pliktes betalt, må avregningsnota vedlegges. For det som er slaktet til bruk i egen husholdning, godtas bevidnelse fra troverdige personer. For avlssvins vedkommende blir derimot kun antallet pr. 1 januar å legge til grunn. Avlsdyr som er slaktet i årets løp må altså ikke medtas i opgaven over slaktesvin. Regelen om at dyreantallet pr. 1 januar skal legges til grunn kan fravikes av Statens kornforretning, dersom det på visse områder i visse strøk eller i visse bedrifter skjer et større tillegg av dyr enn det kan anses å være normalt eller å stå i forhold til markedets stilling.

For produksjon av eksportslakt av kanin kan der av Statens kornforretning fastsettes et visst frikvantum kraftfôr pr. dyr, og kornforretningen fastsetter de bestemmelser om kontroll m. v. som i den anledning blir nødvendig.

Det er forbudt forbrukeren å avhende kraftfôr som han har fått eller akter å kreve tilbakebetalt avgift for.

Ved tilbakebetaling av avgift til forbrukerne beregnes avgiftssatsen etter de i årets løp anvendte avgiftssatser for kraftfôr. Tilbakbetalingen vil i hver kommune foregå etter foranstaltning av en av kommunestyret opnevnt nevnd på 3 medlemmer (kraftfôrnevnd).

22 juni.

Fritagelse for avgift.

Kraftfôr til teknisk bruk vil bli fritatt for avgift på henvendelse til Statens kornforretning.

De spesielle kraftfôrblandinger for pelsdyr vil inntil videre bli fritatt for avgift.

Annet kraftfôr til pelsdyr kan undtas efter nærmere bestemmelse av Statens kornforretning.

Korn og ert er i hel eller malt tilstand som kjøpes direkte fra produsent, er fritatt for avgift. Farvet korn (norsk eller utenlandsk) er dog avgiftspliktig.

Mineralnæring, skjellsand, fosforsur kalk, kalkstenskritt, kalkstensmel, fôrtran, rent benmel, gressmel, hele havresåer (havreskaller) og tangmel o. l. kan fritas for avgift efter Statens kornforretnings nærmere bestemmelse.

Finnmark fylke er i sin helhet fritatt for kraftfôravgift.

O p g a v e p l i k t .

Enhver som innfører, tilvirker eller forhandler kraftfôr, er pliktig til under samme ansvar som for vidner i straffesaker bestemt å gi de opplysninger og oppgaver som avkreves ham av Statens kornforretning av hensyn til gjennomførelsen av avgiftsordningen for kraftfôr. Likeså plikter enhver som innfører, tilvirker eller forhandler kraftfôr å fremlegge bøker og forretningspapirer og å gi adgang til sin eiendom, sitt bruk og sine bygninger for dem som settes til å kontrollere at bestemmelsene overholdes.

S t r a f f .

Den som forsetlig eller uaktsomt overtrer noen bestemmelse i loven eller forskrift fastsatt med hjemmel i loven eller som medvirker hertil, straffes med bøter.

24 juni.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 3 og § 5 i lov av 29 juni 1934 um brigde i millombils lover av 6 juni 1930 og 24 juni 1931 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og kongeleg resolusjon av 21 juni 1935 er Østlandets melkesentral, Telemark melkesentral, Aust-Agder melkesentral, Vest-Agder melkesentral, Vestlandske mjølkesentral, Møre mjølkesentral, Trøndelag melkesentral og Nord-Norges melkesentral bemyndiget til å kreve op utjevningssavgift på melk hos ikke-medlemmer i tiden fra og med 1 juli 1935 til og med 30 juni 1936.

Avgiften opkreves overensstemmende med de av Landbruksdepartementet i skrivelse av 22 desember 1934 fastsatte bestemmelser.

For direkte leverandører er fastsatt særskilte avgifter ved departementets skrivelse av 11 januar 1935.)

Departementet tar dog forbehold om rett til endring i 24 juni.
reglene om avgiftenes størrelse samt for opkrevingen av disse. Likeså forbeholder departementet sig rett til å stanse opkrevingen av utjevningsavgift innen en sentrals distrikt dersom det måtte vise sig at den ikke lenger oppfyller det av loven opstilte krav om medlemstilslutningen.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

24 juni.

Innskrenkende bestemmelser vedkommende erhvervsmessig personbefordring med motorvogn til og fra Hallingdal, Valdres og Lærdal.

I medhold av lover av 6 juni 1930 og 2 juni 1933 om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 II, første ledd, bestemmes herved følgende:

«I de av Arbeidsdepartementet under 3 og 30 juli 1934 for erhvervsmessig skyssing til og fra Hallingdal, Valdres og Lærdal fastsatte innskrenkende bestemmelser endres bestemmelsen angående aldersgrensen for barn således at den herefter kommer til å lyde: «Barn under 16 år halv pris.»

De av Arbeidsdepartementet 31 mai 1928 for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute innen Hol herred fastsatte innskrenkende bestemmelser, som blev ophevet ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 29 juni 1933 til fylkesmannen i Buskerud, settes atter i kraft i den utstrekning de ikke kommer i strid med departementets bestemmelser av 3 og 30 juli 1934 med foranstående endring.

Bestemmelsene av 31 mai 1928 utvides samtidig til å omfatte også godsbefordring.

Disse bestemmelser trer i kraft pr. 1 juli førstkommende.»

Gitt på Oslo stovt 25 juni 1935.

Under Vår hånd og segl

HAARON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lev om forandring i lov om småbruk og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vittetlig:

at Oss er forelagt Stortingets beslutning av 21 juni 1935 sålydende:

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

I lov om småbruk og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.